

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 30.9.2015
COM(2015) 473 final

2015/0225 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

**o změně nařízení (EU) č. 575/2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a
investiční podniky**

(Text s významem pro EHP)

{SWD(2015) 185 final}

{SWD(2015) 186 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Důvody a cíle návrhu

Podpora vývoje trhu sekuritizace na základě správných postupů přispěje k návratu udržitelného růstu a tvorbě pracovních míst v souladu s prioritním cílem Komise. Společný vysoce kvalitní rámec sekuritizace v EU bude dále podporovat další integraci finančních trhů v Unii, pomůže diverzifikovat zdroje financí a odblokovat kapitál, čímž usnadní úvěrovým institucím půjčování domácnostem i podnikům. Pro dosažení tohoto cíle je třeba podniknout dva následující kroky.

Prvním krokem je vytvoření společného reálného rámce pro sekuritizaci pro všechny účastníky trhu a identifikace podmnožiny transakcí, která splňuje určitá kritéria způsobilosti: jednoduché, transparentní a standardizované sekuritizace neboli JTS sekuritizace. Ta je předmětem návrhu nařízení o sekuritizaci předloženého Komisí. Druhým krokem je novelizace regulačního rámce sekuritizace v právních předpisech EU, včetně oblasti kapitálových požadavků na úvěrové instituce a investiční podniky, které jsou původcem těchto nástrojů, sponzorují je či do nich investují, za účelem vzniku regulačního postupu pro JTS sekuritizace citlivějšího na riziko.

Takový rozlišující regulační postup již existuje u určitých legislativních nástrojů, zejména u aktu v přenesené pravomoci o obezřetnostních požadavcích na likviditu bank (ukazatel krytí likvidity)¹. To musí být nyní doplněno novou úpravou zacházení s regulatorním kapitálem pro sekuritizace v nařízení č. 575/2013 (dále „CRR“)². Současný sekuritizační rámec v CRR vychází v zásadě z norem vypracovaných Basilejským výborem pro bankovní dohled („BCBS“) vydaných před více než desetiletím a tyto nerozlišují mezi JTS sekuritizacemi a dalšími složitějšími a méně průhlednými transakcemi.

Globální finanční krize odhalila v současném sekuritizačním rámci celou řadu nedostatků. Patří sem:

- mechanické spoléhání na externí ratingy při určování kapitálových požadavků;
- nedostatečná citlivost na riziko způsobená neexistencí dostatečných rizikových faktorů ve všech přístupech při určování váhy rizik;
- procyclické lavinové efekty v kapitálových požadavcích.

V zájmu odstranění těchto nedostatků a přispění k vyšší odolnosti institucí vůči tržním šokům přijal BCBS v prosinci 2014 doporučení pro přepracovaný sekuritizační rámec³ (tzv. „revidovaný basilejský rámec“). Smyslem revidovaného basilejského rámce bylo snížit složitost současných regulatorních kapitálových požadavků, lépe odrážet rizika pozic

¹ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/61 ze dne 10. října 2014, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, pokud jde o požadavek na úvěrové instituce týkající se krytí likvidity (Úř. věst. L 11, 17.1.2015, s. 1).

² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

³ <http://www.bis.org/bcbs/publ/d303.pdf>

v sekuritizaci a umožnit využívání informací, které má instituce k dispozici k alokaci kapitálových požadavků na základě vlastních výpočtů, čímž se sníží spoléhání na externí ratingy. Podle revidovaného basilejského rámce mohou instituce vypočítávat kapitálové požadavky pro své sekuritizované pozice v souladu s jednotným pořadím přístupů, kde se na prvním místě nachází přístup založený na interním ratingu. Pokud instituce nemůže využít přístup založený na interním ratingu, musí využít přístup založený na externím ratingu, pokud expozice má externí úvěrové hodnocení splňující celou řadu operačních požadavků. V případě, že instituce nemůže využít přístup založený na externím ratingu z důvodu, že sídlí v jurisdikci, která jeho použití nepovoluje, nebo protože nemá informace potřebné k použití takového přístupu, využije standardizovaný přístup založený na vzorci, který poskytne orgán dohledu.

Revidovaný basilejský rámec se v současné době nezabývá zacházením s JTS sekuritizacemi citlivějším vůči rizikům. BCBS však nyní pracuje na začlenění kritérií JTS přijatých 23. července 2015 společně s Mezinárodní organizací komisí pro cenné papíry (MOKCP) do nového rámce⁴. Nepředpokládá se však, že toto úsilí přinese výsledky dříve než v polovině roku 2016.

Na evropské úrovni vydal 7. července 2015 Evropský orgán pro bankovníctví („EBA“) v reakci na výzvu Komise zprávu o kvalifikovaných sekuritizacích⁵, která doporučuje snížit kapitálové požadavky pro účely JTS sekuritizace na obezřetnou úroveň odpovídající úrovním stanoveným v revidovaném basilejském rámci a upravit regulatorní kapitálové požadavky pro účely sekuritizace stanovené v CRR v souladu s revidovaným basilejským rámcem tak, aby se odstranily slabiny současných pravidel. Pro JTS sekuritizace přecalibrovala EBA tři přístupy vypracované BCBS pro revidovaný basilejský rámec směrem dolů.

S cílem přispět k celkovým cílům návrhu nařízení o sekuritizaci předloženého Komisí, tedy k novému spuštění sekuritizačních trhů na udržitelnějším základě a zajištěním, aby sekuritizace představovala bezpečný a účinný nástroj financování a řízení rizik, se navrhuje změnit regulatorní kapitálové požadavky pro účely sekuritizace v CRR, aby:

— byly zavedeny metody výpočtu regulatorního kapitálu stanovené v revidovaném basilejském rámci (články 254 až 268); a

— byla zavedena rekalibrace pro JTS sekuritizace odpovídající doporučení EBA (články 243, 260, 262 a 264).

V první řadě a v zájmu eliminace jakékoli formy mechanického spoléhání na externí ratingy by instituce měla používat vlastní výpočet regulatorních kapitálových požadavků, má-li instituce povolení používat přístup založený na interním ratingu (IRB) pro expozice stejného druhu, jako jsou podkladové expozice sekuritizace, a je-li schopna vypočítávat regulatorní kapitálové požadavky týkající se podkladových expozic, jako kdyby tyto nebyly sekuritizovány („Kirb“), v každém případě pak s výhradou určitých předem definovaných vstupů (přístup „SEC-IRBA“). Přístup k sekuritizaci na základě externích ratingů („SEC-ERBA“) je pak k dispozici institucím, které nemohou využívat přístup SEC-IRBA ve vztahu

⁴ <http://www.bis.org/press/p150723.htm>

⁵ Viz <https://www.eba.europa.eu/documents/10180/950548/EBA+report+on+qualifying+securitisation.pdf>

ke svým pozicím v určité sekuritizaci. Podle přístupu SEC-ERBA by měly být kapitálové požadavky přiřazeny sekuritizovaným tranšům na základě jejich externího ratingu. Když nejsou první dva přístupy k dispozici k použití nebo když by přístup SEC-ERBA vedl k nepoměrným regulatorním kapitálovým požadavkům s ohledem na úvěrové riziko související s podkladovými expozicemi, měly by být instituce schopny použít standardizovaný přístup k sekuritizaci („SEC-SA“), který vychází ze vzorce stanoveného orgánem dohledu, jenž jako vstup používá kapitálové požadavky, které by podle přístupu SA byly vypočítány ve vztahu k podkladovým expozicím, kdyby ty nebyly sekuritizovány („Ksa“).

Kromě toho, že tento návrh přispívá k novému spuštění trhů sekuritizace, umožní též Komisi zaujmout pozici průkopníka, pokud jde o potenciální budoucí vývoj v úsilí BCBS týkajícím se regulatorního zacházení s JTS sekuritizacemi, a přispět ke splnění cílů takového úsilí z perspektivy EU.

Nejpozději 3 roky od vstupu tohoto nařízení v platnost přezkoumá Komise navrhovaný přístup ke kapitálovým požadavkům pro sekuritizované expozice, včetně pořadí přístupů, s ohledem na jeho dopad na vývoj na trzích sekuritizace a potřebu zachovat finanční stabilitu v EU.

- **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Nová úprava regulatorních kapitálových požadavků na sekuritizaci v CRR tvoří součást legislativního balíčku navrženého Komisí, kam patří též nařízení o sekuritizaci a jehož účelem je určovat kritéria JTS a vytvořit společnou sadu pravidel pro všechny sektory finančních služeb v oblasti ponechání si rizika, náležité péče a požadavků pro zpřístupňování informací. Vývoj bezpečnějšího a udržitelnějšího trhu sekuritizací představuje jeden stavební blok projektu Unie kapitálových trhů a přispěje k naplnění cílů projektu, pokud jde o vyšší integraci finančních trhů a diverzifikovanější zdroje financování ekonomiky EU.

- **Soulad s ostatními politikami Unie**

V Investičním plánu pro Evropu, který Komise představila 26. listopadu 2014, bylo vytvoření udržitelného trhu pro kvalitní sekuritizaci určeno jako jedna z pěti oblastí, kde je třeba v krátkodobém horizontu jednat. Toto pozměňující nařízení přispěje k plnění prioritního cíle Komise, kterým je podpora tvorby pracovních míst a udržitelného růstu, aniž by došlo k opakování chyb, jež byly učiněny před krizí. Revidovaný obezřetnostní rámec bude navíc podporovat další integraci finančních trhů EU a pomůže diverzifikovat zdroje financování a odblokovat kapitál pro podniky v EU. Revidovaný obezřetnostní rámec nakonec přispěje i k efektivnější alokaci kapitálu a diverzifikaci portfolia pro investory a posílí celkovou efektivitu kapitálových trhů EU.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

Právním základem tohoto návrhu je čl. 114 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“), který Evropský parlament a Radu opravňuje k přijímání opatření ke sbližování ustanovení právních a správních předpisů členských států, jejichž účelem je vytvoření a fungování vnitřního trhu.

Nařízení CRR v podobě pozměněné tímto návrhem utváří harmonizovaný obezřetnostní rámec EU pro úvěrové instituce a investiční podniky stanovením jednotných a přímo použitelných pravidel pro tyto instituce, včetně oblasti kapitálových požadavků pro úvěrové riziko spojené se sekuritizovanými pozicemi. Tato harmonizace zajistí rovné podmínky pro

úvěrové instituce a investiční podniky v EU a napomůže zvýšení důvěry ve stabilitu institucí v celé EU, mj. ve vztahu k jejich činnosti coby investorů, původců či sponzorů na trzích sekuritizace.

- **Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)**

Pouze právní předpis EU může zajistit, že budou regulační kapitálové požadavky pro účely sekuritizace stejné pro všechny úvěrové instituce a investiční podniky působící ve více než jednom členském státu. Harmonizované regulační kapitálové požadavky zajišťují rovné podmínky, snižují složitost regulace, zabraňují přemrštěným nákladům na plnění požadavků u přeshraničních aktivit, podporují další integraci trhů EU a přispívají k eliminaci příležitostí k vedení regulační arbitráže. Opatření na úrovni EU rovněž zajišťují vysokou úroveň finanční stability v celé EU. Z těchto důvodů jsou regulační kapitálové požadavky na sekuritizaci stanoveny v nařízení CRR a naplnění cílů, o něž tento návrh usiluje, je možné pouze změnami uvedeného nařízení. V souladu s tím návrh vyhovuje zásadám subsidiarity a proporcionality stanoveným v článku 5 Smlouvy o fungování EU.

- **Přiměřenost**

Návrh provádí pouze cílené změny nařízení CRR, které jsou nezbytné pro řešení problému popsaného v oddílu 1.

- **Volba nástroje**

Bylo zvoleno nařízení, protože návrh vyžaduje změnu nařízení CRR.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ EX POST, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Konzultace se zúčastněnými stranami**

Útvary Komise podrobně sledovaly práci evropských a mezinárodních fór a též se do ní zapojovaly, zejména s ohledem na příslušné úsilí EBA a BCBS.

V únoru 2015 též Komise prováděla veřejnou konzultaci ohledně hlavních prvků tohoto návrhu. Komise získala připomínky od různých respondentů, včetně relevantního množství zainteresovaných subjektů z bankovního sektoru (orgány dohledu, centrální banky, odvětví), které ukazovaly na širokou shodu ohledně toho, že je třeba v této oblasti na úrovni EU podniknout kroky, a současně přinesly podněty pro konkrétní opatření, jež mají být realizována, a jejich potenciální přínosy a náklady. Odpovědi na veřejné konzultace jsou shrnuty v příloženém posouzení dopadu. Jednotlivé odpovědi jsou k dispozici na webových stránkách Komise „EUSurvey“⁶.

Kromě toho Komise vedla samostatné konzultace s členskými státy prostřednictvím Expertní skupiny pro bankovníctví, platby a pojišťovnictví na zasedání dne 22. července 2015.

⁶

Viz <https://ec.europa.eu/eusurvey/publication/securitisation-2015?language=en>

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

V návaznosti na zelenou knihu Dlouhodobé financování evropské ekonomiky⁷ se Komise obrátila na orgán EBA se žádostí o poradenství za účelem získání důkazů a shromáždění informací o nejvhodnějších charakteristikách pro určení JTS sekuritizací a o vhodnosti využívání rozlišujícího preferenčního zacházení s JTS sekuritizací z pohledu obezřetnosti za účelem podpory trhů sekuritizace v EU.

Orgán EBA na výzvu Komise odpověděl 7. července 2015 zveřejněním zprávy EBA o kvalifikovaných sekuritizacích.

- **Posouzení dopadů**

Pro přípravu tohoto návrhu bylo zpracováno posouzení dopadu, jež bylo prodiskutováno s meziútvarovou řídicí skupinou.

Posouzení dopadů, které je přiložené k nařízení o sekuritizacích, jasně ukazuje výhody, pokud jde o účinnost a efektivitu a) zavedení revidovaného regulačního rámce o kapitálových požadavcích na expozice sekuritizací a b) rozlišování zacházení s JTS sekuritizacemi s ohledem na celkové cíle legislativního balíčku o sekuritizacích předkládaného Komisí, tj. odstranění stigma, které se mezi investory k sekuritizacím pojí, odstranění regulatorního znevýhodnění produktů JTS a snížení či eliminaci nadměrně vysokých provozních nákladů pro emitenty i investory. Zavedení jasného rozlišení mezi JTS sekuritizacemi a ostatními sekuritizacemi v oblasti kapitálových požadavků bude mít celou řadu kladných účinků, zejména:

- výsledný rámec sekuritizace bude citlivější vůči rizikům a lépe vyvážený;
- preferenční kapitálové požadavky budou banky motivovat k plnění rozlišených kritérií JTS;
- investoři budou podporováni k návratu na trh sekuritizací, protože rozlišující rámec vyše jasný signál, že jsou nyní rizika lépe kalibrována, a proto je snížena pravděpodobnost nového vzniku systémové krize.

Zpráva o posouzení dopadů byla předložena Výboru pro kontrolu regulace 17. června 2015. Výbor zasedal dne 15. července 2015. K navrhovaným úpravám regulatorních kapitálových požadavků pro instituce podléhající CRR vydal Výbor kladné stanovisko.

- **Účelnost a zjednodušování právních předpisů**

Tento návrh přinese značné zjednodušení obezřetnostního regulatorního kapitálového rámce platného pro úvěrové instituce a investiční podniky, které investují do sekuritizací, jsou jejich původci či sponzoři prostřednictvím jednotného pořadí přístupů platných pro všechny instituce, bez ohledu na přístup použitý pro výpočet kapitálových požadavků spojených s podkladovými expozicemi, a odstraněním několika specifických metod zacházení s určitými kategoriemi sekuritizovaných pozic. Možnost vzájemného srovnávání mezi institucemi bude posílena a náklady na plnění požadavků budou podstatně sníženy.

⁷

Viz

http://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:9df9914f-6c89-48da-9c53-d9d6be7099fb.0009.03/DOC_1&format=PDF

- **Základní práva**

Návrh nemá žádné dopady na ochranu základních práv.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Tento návrh nemá žádné důsledky pro rozpočet EU.

5. OSTATNÍ PRVKY

- **Plány provádění a monitorování, hodnocení a podávání zpráv**

Dopad nového rámce bude bedlivě sledován ve spolupráci s EBA a příslušnými orgány dohledu na základě ustanovení o podávání zpráv orgány dohledu a požadavcích na zpřístupňování informací institucemi, jak je stanovuje CRR. Sledování a hodnocení nového rámce bude realizováno také na globální úrovni, zejména s ohledem na výbor BCBS, jenž je bude provádět v rámci své činnosti.

- **Informativní dokumenty (u směrnic)**

Nevztahuje se na tento návrh.

6. PODROBNÉ VYSVĚTLENÍ KONKRÉTNÍCH USTANOVENÍ NÁVRHU

a) Vzájemné působení a soulad mezi prvky balíčku

Nařízení tvoří součást legislativního balíčku společně s navrhovaným nařízením o sekuritizaci. Jak upozornilo mnoho zúčastněných stran během procesu konzultací, zpracování kritérií způsobilosti JTS by samo o sobě nepostačovalo k dosažení cíle oživení trhů sekuritizace v EU, pokud by nebylo doplněno o nové obezřetnostní postupy, mj. v oblasti kapitálových požadavků, které budou lépe odrážet jejich specifické vlastnosti.

Kapitálové požadavky na pozice v sekuritizaci, včetně postupů pro JTS sekuritizace citlivějších vůči rizikům, jsou stanoveny v tomto návrhu, ale kritéria způsobilosti pro JTS sekuritizace, spolu s dalšími mezisektorovými ustanoveními, jsou obsažena v nařízení o sekuritizaci. Jedná se především o všechna ustanovení o ponechání si rizika, náležité péči a požadavcích na zpřístupňování informací, které byly dříve zahrnuty v části V nařízení CRR. Totéž platí pro určité definice, které byly původně uvedeny v článku 4, jež mají obecnou povahu, a proto byly přesunuty do mezisektorového legislativního rámce.

Po současném návrhu bude v pozdější fázi následovat úprava aktu v přenesené pravomoci o ukazateli krytí likvidity, který bude mít za účel zajistit jeho sladění s nařízením o sekuritizaci. Zejména budou upravena kritéria způsobilosti pro sekuritizace, protože aktiva úrovně 2B v článku 13 aktu v přenesené pravomoci o ukazateli krytí likvidity budou upravena tak, aby odpovídala obecným kritériím JTS, jak jsou stanovena v nařízení o sekuritizaci. Úpravy tohoto aktu v přenesené pravomoci nebylo možné provést v tuto chvíli, protože vycházejí z jiného postupu a závisí na legislativních vyjednáváních ohledně tohoto balíčku.

b) Výpočet rizikově vážených hodnot pro sekuritizované pozice

V zájmu zachování a posílení vnitřní konzistence a celkové soudržnosti textu nahrazuje současný návrh celou kapitolu 5 hlavy II třetí části nařízení CRR, i když v několika člancích byla provedena jen omezená vylepšení. Zejména se to týká oddílu 2 (Uznání převodu významného rizika), části oddílu 3 (pododdíl 1: Obecná ustanovení) a oddílu 4 (Externí úvěrová hodnocení).

Nejrelevantnější změny jsou obsaženy v nových člancích 254 až 270a. Na základě revidovaného rámce BCBS se zavádí nová sekvence přístupů použitelných pro výpočet rizikově vážených aktiv (RWA) pro expozice sekuritizace. Použití každého z přístupu závisí na informacích dostupných instituci, která je držitelem sekuritizované pozice. Toto jednotné pořadí přístupů platí jak pro instituce využívající pro úvěrové riziko standardizovaný přístup (SA), tak pro instituce využívající přístup založený na interním ratingu (IRB).

c) Nové pořadí přístupů (nové články 254 až 270bis)

Přístup založený na interním ratingu (**SEC-IRBA**) stojí na vrcholu revidovaného pořadí a využívá jako hlavní informace K_{IRB} . K_{IRB} představuje kapitálové požadavky spojené s podkladovými expozicemi s použitím rámce IRB (může se jednat o základní nebo pokročilejší přístup). Pro použití přístupu SEC-IRBA musí banka mít: i) model IRB schválený orgánem dohledu pro daný typ podkladových expozic v seskupení sekuritizací; a ii) dostatek informací pro odhadnutí K_{IRB} . Protože samotný parametr K_{IRB} nezachycuje plně relevantní účinky splatnosti, přístup SEC-IRBA výslovně začleňuje jako doplňkový rizikový faktor splatnost tranše. Definice splatnosti tranše vychází z váženého průměru splatnosti smluvních peněžních toků tranše. Místo výpočtu váženého průměru splatnosti se může instituce rozhodnout k jednoduchému použití konečné zákonné splatnosti (s použitím srážky při ocenění). Pro všechny případy platí maximální úroveň 5 let a minimální úroveň 1 roku.

Instituce, která pro určitou sekuritizovanou pozici nemůže vypočítat K_{IRB} , bude muset k výpočtu objemů rizikově vážených expozic použít přístup založený na externím ratingu (**SEC-ERBA**). Podle přístupu ERBA se přiřazují RW podle úvěrových hodnocení (nebo odvozených ratingů), přednosti pozice a rozčlenění podkladového seskupení. Když instituce nemůže využít přístup SEC-ERBA, použije místo něj standardizovaný přístup k sekuritizaci (**SEC-SA**). Přístup SA využívá K_{SA} , tedy kapitálové požadavky na podkladové expozice podle přístupu SA, a faktor „W“, tj. poměr součtu částek všech podkladových seskupení expozic, které jsou po splatnosti, a celkové hodnoty podkladových expozic. V případech, kde přístup SEC-ERBA vede k regulatorním kapitálovým požadavkům, které jsou ve srovnání s úvěrovým rizikem spojeným s podkladovými expozicemi sekuritizace neúměrné, mohou instituce použít přístup SEC-SA přímo ve vztahu k pozicím dané sekuritizace, s výhradou přezkoumání příslušným orgánem.

Instituce, která nemůže pro určitou sekuritizovanou pozici použít žádný z přístupů SEC-IRBA, SEC-ERBA ani SEC-SA, musí expozici přiřadit rizikovou váhu 1 250 %.

Minimální úroveň rizikové váhy 15 % je určena pro všechny sekuritizované expozice i pro všechny tři přístupy. Minimální úroveň rizikové váhy je zdůvodněna určitými riziky, včetně modelových a agenturních rizik, která jsou prokazatelně závažnější u sekuritizovaných expozic než u jiných kategorií expozic a mohou vést k určité míře nejistoty u kapitálových odhadů navzdory tomu, že je nový rámec celkově vůči rizikům citlivější.

d) Zacházení s JTS sekuritizacemi způsobem citlivějším vůči rizikům

Obezřetnostní zacházení citlivější vůči rizikům je zajištěno pro JTS sekuritizace v souladu s metodikou, kterou navrhla EBA ve zprávě o kvalifikovaných sekuritizacích podle všech tří nových přístupů pro výpočet RWA (nové články 260, 262 a 264). Tyto tři přístupy jsou nově kalibrovány pro všechny tranše, aby pro pozice v transakcích kvalifikovaných coby JTS sekuritizace vytvářely nižší kapitálové požadavky.

Kromě nové kalibrace tří přístupů bude pro pozice s vyšší předností při JTS sekuritizacích výhodou též nižší minimální úroveň 10 % (místo 15 %, která i nadále platí pro pozice s jinou předností při JTS sekuritizacích a obecně pro sekuritizace jiné než JTS). Tato úroveň byla stanovena proto, aby byly na základě analýzy EBA uznány podstatně lepší historické výsledky tranší JTS s vyšší předností ve srovnání s kvalifikovanými tranšemi s jinou předností, což lze plně zdůvodnit skutečností, že charakteristiky JTS dokážou podstatně snížit modelové i agenturní riziko.

Pro účely výpočtu objemu rizikově vážených expozic budou muset způsobilé JTS sekuritizace, jak jsou definovány v souladu s nařízením o sekuritizaci, naplnit další požadavky týkající se podkladových expozic, zejména standardy pro poskytování úvěrů, minimální rozčlenění a maximální váhy rizik (RW) dle přístupu SA. Konkrétní další kritéria jsou též stanovena pro program obchodních cenných papírů zajištěných aktivy (dále „ABCP“).

e) Stropy

- **Maximální váha rizik pro pozice sekuritizace s vyšší předností (nový článek 267)**

Podle takzvaného přístupu se zohledněním bude sekuritizovaná pozice přidělena maximální RW rovnající se průměrnému RW vztahujícímu se k podkladovým expozicím. Podle stávajících pravidel je možné přístup se zohledněním využít pro výpočet rizikově vážených expozic u pozic bez ratingu (článek 253 CRR). Nyní se navrhuje, aby v souladu s revidovaným rámcem BCBS bylo možné použít přístup se zohledněním pouze pro sekuritizované pozice s vyšší předností bez ohledu na skutečnost, zda daná pozice má, či nemá rating, a na přístup použitý pro podkladové seskupení expozic (SA nebo IRBA), za podmínky, že je banka schopna určit parametry K_{IRB} nebo K_{SA} pro podkladové expozice. Ve světle úvěrového posílení, které vyplyne pro tranše s vyšší předností z tranší podřízených, by instituce nemusela na sekuritizovanou pozici s vyšší předností použít vyšší rizikovou váhu, než jaká by platila ve vztahu přímo k podkladovým expozicím.

- **Maximální kapitálové požadavky (nový článek 268)**

Instituce, které mohou vypočítat K_{IRB} , mohou v současné době objem maximální rizikově vážené expozice omezit na celkovou maximální úroveň (článek 260). Nyní se navrhuje a) zachovat toto zacházení, tj. instituce, které využívají přístup SEC-IRBA pro sekuritizovanou pozici, mohou použít maximální kapitálové požadavky platné pro danou pozici ve výši kapitálových požadavků, které by se vztahovaly na podkladové expozice dle přístupu IRB, pokud by nebyly sekuritizované; a b) rozšířit toto zacházení na instituci původce a sponzora, které využívají přístup SEC-ERBA a SEC-SA. To lze zdůvodnit tím, že z pohledu původce je

možné na proces sekuritizace nahlížet podobně jako na proces zmírňování úvěrového rizika, tj. tak, že jeho účinkem je převod přinejmenším určitých rizik z podkladových expozic na jiný subjekt. Za předpokladu, že jsou splněny podmínky pro převod podstatného rizika, by z tohoto pohledu nebylo opodstatněné, aby musela instituce držet více kapitálu po sekuritizaci než před ní, neboť rizika spojená s podkladovými expozicemi se procesem sekuritizace snižují.

f) Odstranění zvláštního zacházení s určitými expozicemi

V zájmu dalšího snížení složitosti rámce a zlepšení konzistence v rámci sekuritizace se navrhuje odstranit sérii zvláštního zacházení, kterou v současné době nařízení CRR uplatňuje:

- pozice druhé ztráty nebo lepší v programech ABCP (současný článek 254),
- zacházení s likviditními přísliby bez ratingu (současný článek 255);
- dodatečné kapitálové požadavky pro sekuritizace revolvingových expozic s doložkami o předčasném umoření (současný článek 256).

g) Zacházení se specifickými expozicemi

• Resekuritizace (nový článek 269)

Konzervativnější verze metody SEC-SA bude jediným přístupem, který je k dispozici pro resekuritizované pozice, které podléhají výrazně vyšší úrovni rizikové váhy (100 %).

• Pozice s vyšší předností při sekuritizacích MSP (nový článek 270)

S ohledem na to, že celkovým cílem balíčku týkajícího se sekuritizace je přispět k vytváření adekvátního toku financování pro podporu hospodářského růstu EU a že páteř ekonomiky EU představují MSP, je součástí tohoto nařízení ustanovení o sekuritizaci MSP (článek 270). Ustanovení cílí především na sekuritizace zápůjček pro MSP, kde na úvěrové riziko týkající se mezaninové tranše (a v některých případech podřízené tranše) poskytuje záruku třetí osoba z určitého omezeného seznamu, kam patří především centrální vlády či centrální banky členského státu, případně pokud některá z takových třetích osob poskytuje protizáruku (tento postup se obvykle definuje jako „tranšové krytí“). Vzhledem k relevanci těchto postupů za účelem uvolnění kapitálu, který by mohl být použit na zápůjčky pro MSP, se navrhuje uplatňovat zacházení citlivější vůči rizikům, ekvivalentní k zacházení předpokládanému pro JTS sekuritizace, i vůči přednostní tranši, kterou si ponechává instituce, jež je původcem. Pro toto zacházení se sekuritizace kvalifikují splněním řady operačních požadavků, včetně použitelných kritérií JTS. Jestliže pro takové transakce existuje záruka nebo protizáruka tohoto typu, není přednostním regulatorním kapitálovým zacházením, které by jim náleželo podle nařízení (EU) č. 575/2013, dotčena shoda s pravidly o státní podpoře.

h) Další hlavní prvky

• Úpravy páté části (Expozice vůči převedenému úvěrovému riziku)

S ohledem na souběžné zavádění obecného rámce o požadavcích na instituce, které jsou původcem, sponzorem a investorem, které platí pro všechny finanční sektory, do nařízení o sekuritizaci, se všechna ustanovení zařazená do páté části (články 404 až 410) zrušují.

Zachovává se pouze obsah článku 407 (Dodatečná riziková váha) a odpovídající zmocnění Komise k přijetí ITS⁸, jež se nacházejí v novém článku 270bis.

- **Změny v článku 456**

Navrhuje se změnit článek 456 tak, aby zmocňoval Komisi, jako je tomu u dalších kategorií kapitálových požadavků, přijmout akt v přenesené pravomoci, který by zohledňoval příslušný vývoj na mezinárodní úrovni, především s ohledem na současné úsilí BCBS.

- **Doložka o přezkumu (článek 519a)**

Během tří let od data vstupu tohoto nařízení v platnost předloží Komise Radě a Parlamentu zprávu o dopadu nového regulačního kapitálového rámce na trhy sekuritizace v EU. Na základě této analýzy a s ohledem na mezinárodní vývoj na poli regulace a na potřebu chránit finanční stabilitu může Komise v souladu s článkem 456 navrhnout další změny nařízení CRR, mj. ve vztahu k pořadí přístupů.

- **Vstup v platnost**

Nová ustanovení mají vstoupit v platnost [...].

⁸ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 602/2014 ze dne 4. června 2014, kterým se stanoví prováděcí technické normy pro usnadnění sbližování postupů dohledu, pokud jde o uplatňování dodatečných rizikových vah podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 (*Úř. věst. L 166, 5.6.2014, s. 22*)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY**o změně nařízení (EU) č. 575/2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky**

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru⁹,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Sekuritizace představují významný prvek řádně fungujících finančních trhů, protože přispívají k diverzifikaci zdrojů financování institucí a k uvolnění regulačního kapitálu, který je poté možné převést, aby podporoval další půjčování. Sekuritizace dále poskytují institucím a jiným účastníkům trhu další investiční příležitosti, čímž umožňují diverzifikovat portfolio a usnadňují tok prostředků podnikům a fyzickým osobám jak v jednotlivých členských státech, tak přes hranice v celé Unii. Tyto výhody je však třeba zvážit s ohledem na potenciální náklady. Jak jsme viděli během první fáze finanční krize, která začala v létě roku 2007, chybné praktiky na trzích sekuritizace vedly k značným hrozbám ohrožujícím integritu finančního systému, zejména z důvodu nadměrné páky, neprůhledných a složitých struktur, které způsobovaly problematičnost cenotvorby, mechanického spoléhání na externí ratingy či vzniku rozporu mezi zájmy investorů a původců („agenturní rizika“).
- (2) V nedávných letech zůstával objem emisí sekuritizací v Unii na úrovni nižší než předkrizové, a to z několika důvodů, z nichž jedním je stigma, které obecně na těchto transakcích ulpívá. Oživení trhů sekuritizace by mělo vycházet ze správných a obezřetných tržních praktik, které zabrání opětovnému vzniku sady okolností, které vyústily ve finanční krizi. Za tím účelem nařízení [nařízení o sekuritizaci] stanovuje základní prvky celkového rámce sekuritizace, s ad-hoc kritérii pro identifikaci jednoduché, transparentní a standardizované („JTS“) sekuritizace a systému dohledu pro monitorování správného používání těchto kritérií institucemi, které jsou původci, sponzory, emitenty a institucionálními investory. Nařízení [nařízení o sekuritizaci] dále stanovuje určitou skupinu obecných požadavků v oblasti ponechání si rizika, náležité péče a zpřístupnění informací pro všechny sektory finančních služeb.

⁹

Úř. věst. C 68, 6.3.2012, s. 39.

- (3) V souladu s cíli nařízení [nařízení o sekuritizaci] by měly být regulační kapitálové požadavky stanovené v nařízení (EU) č. 575/2013 pro instituce, které jsou původci, sponzory či které investují do sekuritizací, změněny tak, aby adekvátně odrážely konkrétní charakteristiky JTS sekuritizací a řešily nedostatky rámce, které se vyjevily během finanční krize, konkrétně mechanické spoléhání na externí ratingy, nepřiměřeně nízké váhy rizik u sekuritizovaných tranší s vysokým ratingem a naopak nadměrně vysoké váhy rizik u tranší s nízkým ratingem a dále nedostatečná citlivost vůči rizikům. Dne 11. prosince 2014 zveřejnil Basilejský výbor pro bankovní dohled („BCBS“) dokument „Revisions to the securitisation framework“ (dále jen „revidovaný basilejský rámec“), který definuje různé změny regulačních kapitálových norem týkajících se sekuritizace, jež právě tyto uvedené nedostatky řeší. Úpravy nařízení (EU) č. 575/2013 by měly ustanovení revidovaného basilejského rámce brát v úvahu.
- (4) Kapitálové požadavky na sekuritizované pozice podle nařízení (EU) č. 575/2013 by měly u všech institucí vycházet ze stejných metod výpočtu. V první řadě a v zájmu eliminace jakékoli formy mechanického spoléhání na externí ratingy by instituce měla používat vlastní výpočet regulačních kapitálových požadavků, má-li instituce povolení používat přístup založený na interním ratingu („IRB“) pro expozice stejného druhu, jako jsou podkladové expozice sekuritizace a je-li schopna vypočítávat regulační kapitálové požadavky týkající se podkladových expozic, jako kdyby tyto nebyly sekuritizovány („KIRB“), v každém případě pak s výhradou určitých předem definovaných vstupů (přístup „SEC-IRBA“). Přístup k sekuritizaci na základě externích ratingů („SEC-ERBA“) by pak měl být k dispozici pro instituce, které ve vztahu ke svým pozicím v určité sekuritizaci nemohou využívat přístup SEC-IRBA. Podle přístupu SEC-ERBA by měly být kapitálové požadavky přiřazeny sekuritizovaným tranším na základě jejich externího ratingu. Když nejsou první dva přístupy k dispozici k použití nebo když by přístup SEC-ERBA vedl k nepoměrným regulačním kapitálovým požadavkům s ohledem na úvěrové riziko související s podkladovými expozicemi, měly by být instituce schopny použít standardizovaný přístup k sekuritizaci („SEC-SA“), který vychází ze vzorce stanoveného orgánem dohledu, jenž jako vstup používá kapitálové požadavky, které by podle standardizovaného přístupu k sekuritizaci („SA“) byly vypočítány ve vztahu k podkladovým expozicím, kdyby ty nebyly sekuritizovány („KSA“).
- (5) U sekuritizací se ve vyšší míře než u jiných finančních aktiv vyskytuje agenturní a modelové riziko, což vyvolává určitou míru nejistoty při výpočtu kapitálových požadavků na sekuritizace i poté, co byly vzaty v úvahu všechny vhodné rizikové faktory. V zájmu adekvátního zachycení těchto rizik by nařízení (EU) č. 575/2013 mělo být změněno tak, že pro všechny sekuritizované pozice by měla být stanovena minimální 15% úroveň rizikové váhy. Resekuritizace se pak vyznačují ještě větší mírou složitosti a rizikovosti a v souladu s tím by pozice v nich zahrnuté měly podléhat ještě konzervativnějšímu výpočtu regulačního kapitálu a 100% minimální úrovni rizikové váhy.
- (6) Nemělo by se požadovat, aby instituce uplatňovaly na přednostní pozici vyšší rizikovou váhu, než jaká by platila, kdyby měla instituce v držení přímo podkladové expozice, což odráží přínos úvěrového posílení, jež pozice s vyšší předností získávají z tranší podřízených ve struktuře sekuritizace. Nařízení (EU) č. 575/2013 by proto mělo umožňovat přístup se zohledněním, podle kterého by sekuritizované pozici s vyšší předností měla být přidělena maximálně riziková váha rovnající se průměrné rizikové váze platné pro podkladové expozice, a takový přístup by měl být k dispozici

bez ohledu na to, zda příslušná pozice má, či nemá rating, a dále bez ohledu na přístup použitý pro podkladové seskupení (standardizovaný přístup nebo IRB), s výhradou určitých podmínek.

- (7) Celková maximální úroveň, pokud jde o maximální objem rizikově vážených expozic, je v aktuálním rámci k dispozici pro instituce, které mohou vypočítat kapitálové požadavky pro podkladové expozice v souladu s přístupem IRB, jako kdyby takové expozice nebyly sekuritizovány (K_{IRB}). Vzhledem k tomu, že proces sekuritizace snižuje riziko pojící se k podkladovým expozicím, tato maximální úroveň by měla být k dispozici všem institucím původců a sponzorů, bez ohledu na to, jaký přístup využívají k výpočtu regulatorních kapitálových požadavků pro sekuritizované pozice.
- (8) Evropský bankovní orgán („EBA“) ve své „Zprávě o kvalifikovaných sekuritizacích“ z června 2015¹⁰ upozorňuje, že existují empirické důkazy týkající se selhání a ztrát, které ukazují, že JTS sekuritizace vykazovaly během finanční krize vyšší výkony než jiné sekuritizace, což odráželo použití jednoduchých a transparentních struktur a robustních praktik realizace u JTS sekuritizací, jež se pak vyznačovaly nižším úvěrovým, provozním i agenturním rizikem. Z tohoto důvodu je vhodné upravit nařízení (EU) č. 575/2013 tak, aby umožňovalo kalibraci JTS sekuritizací vhodným způsobem citlivým vůči riziku, způsobem doporučeným orgánem EBA v jeho zprávě, který především zahrnuje sníženou 10% minimální úroveň rizikové váhy u pozic s vyšší předností.
- (9) Definice JTS sekuritizací pro účely regulatorního kapitálu podle nařízení (EU) č. 575/2013 by měla být omezena na sekuritizace, kde vlastnictví podkladových expozic přechází na jednotku pro speciální účel („tradiční sekuritizace“). Institucím, které si však ponechávají pozice s vyšší předností v syntetických sekuritizacích krytých podkladovým seskupením zápůjček pro malé a střední podniky („MSP“), by mělo být umožněno uplatňovat na tyto pozice nižší kapitálové požadavky, které jsou k dispozici pro JTS sekuritizace, pokud jsou takové transakce v souladu s určitými přísnými kritérii považovány za kvalitní. Zejména platí, že v případech, kdy pro takovou podmnožinu syntetických sekuritizací existuje záruka nebo protizáruka centrální vlády nebo centrální banky členského státu, není přednostním regulatorním kapitálovým zacházením, které by jim náleželo podle nařízení (EU) č. 575/2013, dotčena shoda s pravidly o státní podpoře.
- (10) Pokud jde o zbytek regulatorních kapitálových požadavků na sekuritizace, měly by být v nařízení (EU) č. 575/2013 provedeny pouze navazující změny nezbytné k tomu, aby nařízení odráželo nové pořadí přístupů a zvláštní ustanovení pro JTS sekuritizace. Zejména ustanovení týkající se uznání převodu významného rizika a požadavků na externí rating by měla platit i nadále v zásadě za stejných podmínek, jako je tomu v současné době. Pátá část nařízení (EU) č. 575/2013 by však měla být celá vymazána, s výjimkou požadavku na držení doplňkových vah rizik, který by měl být uplatňován na instituce, u nichž je zjištěno porušení ustanovení kapitoly 2 nařízení [nařízení o sekuritizaci].
- (11) Ve světle debaty probíhající v rámci BCBS o vhodnosti nové kalibrace revidovaného basilejského rámce, aby odrážel specifické rysy JTS sekuritizací, by měla být Komise zmocněna přijmout akt v přenesené pravomoci, který by zajišťoval, aby další úpravy

¹⁰

Viz

<https://www.eba.europa.eu/documents/10180/950548/EBA+report+on+qualifying+securitisation.pdf>

regulatorních kapitálových požadavků na sekuritizace v nařízení (EU) č. 575/2013 výsledek takových diskusí zohledňovaly.

- (12) Je vhodné, aby se změny nařízení (EU) č. 575/2013 plynoucí z tohoto nařízení, uplatňovaly na sekuritizace emitované v den, kterým začíná použitelnost tohoto nařízení, nebo později a na sekuritizace, které budou k takovému datu nesplacené. Z důvodů právní jistoty a za účelem maximálního možného zmírnění přechodových nákladů by však institucím mělo být povoleno zachovat právní účinky pro nesplacené sekuritizace, které mají v držení k danému datu, a to na dobu končící [31. prosince 2019]. Pokud instituce tuto možnost využije, nesplacené sekuritizace by měly i nadále podléhat regulatorním kapitálovým požadavkům stanoveným v nařízení (EU) č. 575/2013 ve verzi platné před datem použití tohoto nařízení,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1 **Změny nařízení (EU) č. 575/2013**

Nařízení (EU) č. 575/2013 se mění takto:

- 1) V článku 4 se odstavec 1 mění takto:
 - a) Body 13 a 14 se nahrazují tímto:

„13) „původcem“ původce, jak je definován v čl. 2 bodě 3 [nařízení o sekuritizaci];

14) „sponzorem“ sponzor, jak je definován v čl. 2 bodě 5 [nařízení o sekuritizaci];“
 - b) Body 61 a 63 se nahrazují tímto:

„61) „sekuritizací“ sekuritizace, jak je definována v čl. 2 bodě 1 [nařízení o sekuritizaci];

63) „resekuritizací“ resekuritizace, jak je definována v čl. 2 bodě 4 [nařízení o sekuritizaci];“
 - c) Body 66 a 67 se nahrazují tímto:

„66) „sekuritizační jednotkou pro speciální účel“ sekuritizační jednotka pro speciální účel, jak je definována v čl. 2 bodě 2 [nařízení o sekuritizaci];

67) „tranší“ tranše, jak je definována v čl. 2 bodě 6 [nařízení o sekuritizaci];“
- 2) V čl. 36 odst. 1 písm. k) se bod ii) nahrazuje tímto:

„ii) u sekuritizovaných pozic v souladu s čl. 244 odst. 1 písm. b), čl. 245 odst. 1 písm. b) a článkem 253;“
- 3) Článek 109 se nahrazuje tímto:

„Článek 109

Zacházení se sekuritizovanými pozicemi

Instituce počítají objem rizikově vážených expozic pro pozici, kterou mají v držení v sekuritizaci, v souladu s kapitolou 5.“

- 4) V článku 153 se odstavec 7 nahrazuje tímto:

- 7) „V případě pohledávek za podniky nabytých za úplatu lze s diskonty s budoucí úhradou, kolaterálem nebo částečnými zárukami, které poskytují ochranu před první ztrátou pro ztráty ze selhání, ztráty z rozmělnění nebo v obou těchto případech, zacházet jako s tranšemi první ztráty dle kapitoly 5.“
- 5) V článku 154 se odstavec 6 nahrazuje tímto:
- 6) „V případě pohledávek za podniky nabytých za úplatu lze s diskonty s budoucí úhradou, kolaterálem nebo částečnými zárukami, které poskytují ochranu před první ztrátou pro ztráty ze selhání, ztráty z rozmělnění nebo v obou těchto případech, zacházet jako s tranšemi první ztráty dle kapitoly 5.“
- 6) V čl. 197 odst. 1 se písmeno h) nahrazuje tímto:
- „h) sekuritizované pozice, které nejsou resekuritizovanými pozicemi a které podléhají 100% nebo nižší rizikové váze v souladu s článkem 261 až 264;“
- 7) V třetí části hlavy II se kapitola 5 nahrazuje tímto:

„KAPITOLA 5

ODDÍL 1

DEFINICE A KRITÉRIA PRO JTS SEKURITIZACE

Článek 242

Definice

Pro účely této kapitoly se použijí tyto definice:

- 1) „opcí na zpětný odkup“ se rozumí smluvní opce, která původce opravňuje odkoupit sekuritizované pozice před splacením všech sekuritizovaných expozic, buď formou zpětného nákupu podkladových expozic zbývajících v seskupení v případě tradičních sekuritizací, nebo ukončením zajištění úvěrového rizika v případě syntetických sekuritizací, v obou případech pouze tehdy, když výše nesplacené podkladové expozice klesne na nebo pod určitou předem stanovenou úroveň;
- 2) „úrokovým stripem posilujícím úvěr“ se rozumí rozvahové aktivum, které představuje ocenění peněžních toků souvisejících s budoucím maržovým příjmem a v sekuritizaci představuje podřízenou tranši;
- 3) „likviditním příslibem“ se rozumí sekuritizovaná pozice vyplývající ze smluvních ujednání o poskytnutí peněžních prostředků na překlenutí nesouladů v peněžních tocích vůči investorům;
- 4) „pozicí bez ratingu“ se rozumí sekuritizovaná pozice, která nemá uznatelný rating vypracovaný externí ratingovou agenturou uvedený v oddílu 4;
- 5) „pozicí s ratingem“ se rozumí sekuritizovaná pozice, která má uznatelný rating vypracovaný externí ratingovou agenturou uvedený v oddílu 4;
- 6) „sekuritizovanou pozicí s vyšší předností“ se rozumí pozice krytá nebo zajištěná první pohledávkou týkající se všech podkladových expozic, přičemž se pro tyto účely nezohledňují splatné částky vyplývající z úrokových či měnových derivátů, poplatky či jiné obdobné platby;

- 7) „seskupením pro přístup IRB“ se rozumí seskupení podkladových expozic takového typu, pro který má instituce povoleno využívat přístup IRB a může pro všechny tyto expozice vypočítat objem rizikově vážených expozic v souladu s kapitolou 3;
- 8) „seskupením pro standardizovaný přístup (SA)“ se rozumí seskupení podkladových expozic, pro které:
 - a) instituce nemá povoleno využívat přístup IRB pro výpočet objemu rizikově vážených expozic v souladu s kapitolou 3;
 - b) instituce není schopna určit K_{IRB} ;
 - c) příslušný orgán instituci jinak brání využít přístup IRB;
- 9) „smíšeným seskupením“ se rozumí seskupení podkladových expozic takového typu, pro který má instituce povoleno využívat přístup IRB a může pro některé tyto expozice vypočítat objem rizikově vážených expozic v souladu s kapitolou 3, nikoli však pro všechny;
- 10) „úvěrovým posílením“ se rozumí jakékoli ujednání, které poskytuje podporu pro sekuritizovanou pozici a slouží pro zvýšení pravděpodobnosti, že bude taková sekuritizovaná pozice splacena;
- 11) „nadměrnou kolateralizací“ se rozumí jakákoli forma úvěrového posílení, na jehož základě mají složená podkladová aktiva hodnotu vyšší, než je hodnota sekuritizovaných pozic;
- 12) „JTS sekuritizací“ se rozumí sekuritizace splňující požadavky stanovené v kapitole 3 [nařízení o sekuritizaci] a požadavky stanovené v článku 243;
- 13) „programem obchodních cenných papírů zajištěných aktivy (ABCP)“ se rozumí program obchodních cenných papírů zajištěných aktivy (ABCP), jak je definován v čl. 2 odst. 7 [nařízení o sekuritizaci];
- 14) „tradiční sekuritizací“ se rozumí tradiční sekuritizace, jak je definována v čl. 2 bodě 9 [nařízení o sekuritizaci];
- 15) „syntetickou sekuritizací“ se rozumí syntetická sekuritizace, jak je definována v čl. 2 bodě 10 [nařízení o sekuritizaci];
- 16) „revolvingovou expozicí“ se rozumí revolvingová expozice, jak je definována v čl. 2 bodě 15 [nařízení o sekuritizaci];
- 17) „doložkou o předčasném umoření“ se rozumí doložka o předčasném umoření, jak je definována v čl. 2 bodě 17 [nařízení o sekuritizaci];
- 18) „tranší první ztráty“ se rozumí tranše první ztráty, jak je definována v čl. 2 bodě 18 [nařízení o sekuritizaci];
- 19) „obsluhovatelem“ se rozumí obsluhovatel, jak je definován v čl. 2 bodě 13 [nařízení o sekuritizaci];

Článek 243

Kritéria pro JTS sekuritizaci

- 1) Pozice v programu ABCP se kvalifikují jako pozice v JTS sekuritizaci pro účely článků 260, 262 a 264, jsou-li splněny následující požadavky:
 - a) pro všechny transakce v programu ABCP splňují podkladové expozice na počátku podmínky, aby jim v rámci standardizovaného přístupu a s ohledem na

jakékoli způsobilé zmírnění úvěrového rizika byla přiřazena riziková váha rovná nebo menší než 75 %, pro jednotlivé expozice, jedná-li se o retailové expozice, resp. 100 % pro jakékoli jiné expozice;

- b) agregovaná hodnota všech expozic vůči jednomu dlužníkovi na úrovni programu ABCP nesmí překročit 1 % kumulované hodnoty všech expozic v programu ABCP v době, kdy byly expozice přidány do programu ABCP. Pro účely tohoto výpočtu se půjčky či pronájmy ekonomicky spjaté skupině klientů, definované v čl. 4 odst. 1 bodě 39, považují za expozici vůči jedinému dlužníkovi.

V případě obchodních pohledávek neplatí písmeno b) tam, kde je úvěrové riziko takových obchodních pohledávek plně zajištěno způsobilým zajištěním úvěrového rizika v souladu s kapitolou 4, za podmínky, že poskytovatel zajištění úvěrového rizika je instituce, pojišťovna nebo zajišťovna. Pro účely tohoto pododstavce se pro určení plného zajištění použije pouze ta část obchodních pohledávek, která zůstane po zohlednění účinku jakékoli slevy z kupní ceny.

- 2) Pozice v sekuritizaci jiné než v programu ABCP se kvalifikují jako pozice v JTS sekuritizaci pro účely článků 260, 262 a 264, jsou-li splněny následující požadavky:

- a) podkladové expozice vznikly v souladu s rozumnými a obezřetnými kritérii poskytování úvěrů, jak to požaduje článek 79 směrnice 2013/36/EU;
- b) v době začlenění do sekuritizace agregovaná hodnota všech expozic vůči jedinému dlužníkovi v seskupení nepřekračuje 1 % hodnoty expozice kumulovaných hodnot nesplacených expozic v seskupení podkladových expozic. Pro účely tohoto výpočtu se půjčky či pronájmy ekonomicky spjaté skupině klientů, definované v čl. 4 odst. 1 bodě 39, považují za expozici vůči jedinému dlužníkovi;
- c) v době jejich začlenění do sekuritizace splňují podkladové expozice podmínky, aby jim na základě standardizovaného přístupu a s ohledem na jakékoli způsobilé zmírnění úvěrového rizika mohla být přiřazena riziková váha rovnající se nebo menší než:
 - i) 40 % na základě průměru váženého podle hodnoty expozice pro portfolio, kde expozicemi jsou půjčky zajištěné zástavním právem na nemovitosti určené k bydlení nebo plně zajištěné úvěry na obytné nemovitosti, jak jsou odkazovány v čl. 129 odst. 1 písm. e);
 - ii) 50 % na základě jednotlivých expozic, kde expozicí je půjčka zajištěná zástavním právem na obchodní nemovitosti;
 - iii) 75 % na základě jednotlivých expozic, kde expozicí je retailová expozice;
 - iv) 100 % u jakýchkoli jiných expozic na základě jednotlivých expozic;
- d) v případech, kde platí ustanovení písm. c) bodů i) a ii), půjčky zajištěné zajišťovacími právy nižší úrovně u daného aktiva lze zahrnout do sekuritizace pouze v případech, kdy byly do sekuritizace zahrnuty i všechny půjčky zajištěné zajišťovacími právy vyšší přednosti;

- e) v případech, kdy platí ustanovení písm. c) bodu i), nesmí mít žádná půjčka v seskupení podkladových expozic poměr úvěru k hodnotě nemovitosti vyšší než 100 %, měřeno v souladu s čl. 129 odst. 1 písm. d) bodem i) a čl. 229 odst. 1.

ODDÍL 2

UZNÁNÍ PŘEVODU VÝZNAMNÉHO RIZIKA

Článek 244 **Tradiční sekuritizace**

- 1) Instituce, která je původcem tradiční sekuritizace, může podkladové expozice vyjmout z výpočtu objemů rizikově vážených expozic a výše očekávaných ztrát, je-li splněna jedna z následujících podmínek:
 - a) významné úvěrové riziko spojené s podkladovými expozicemi bylo převedeno na třetí osoby;
 - b) instituce, která je původcem sekuritizace, uplatní rizikovou váhu 1 250 % na všechny sekuritizované pozice, které v dané sekuritizaci drží, nebo tyto sekuritizované pozice odečte z kmenového kapitálu tier 1 podle čl. 36 odst. 1 písm. k).
- 2) Má se za to, že významné úvěrové riziko bylo převedeno v těchto případech:
 - a) objemy rizikově vážených expozic mezaninových sekuritizovaných pozic držených institucí, která je původcem, v dané sekuritizaci nepřekračují 50 % objemů rizikově vážených expozic všech mezaninových sekuritizovaných pozic existujících v dané sekuritizaci;
 - b) instituce, která je původcem, nemá v držení více než 20 % hodnoty expozic tranše první ztráty v sekuritizaci, za předpokladu, že jsou splněny následující podmínky:
 - i) původce může prokázat, že hodnota expozice tranše první ztráty výraznou měrou překračuje odůvodněný odhad očekávané ztráty z podkladových expozic;
 - ii) v sekuritizaci neexistují žádné mezaninové pozice.

Pokud případné snížení objemů rizikově vážených expozic, jehož by instituce, která je původcem, sekuritizací podle písmene a) nebo b) dosáhla, není odůvodněno souměřitelným převodem úvěrového rizika na třetí strany, příslušné orgány mohou v jednotlivých případech rozhodnout, že významné úvěrové riziko se nepovažuje za převedené na třetí strany.

Pro účely tohoto odstavce se pozice v sekuritizaci považuje za pozici v mezaninové sekuritizaci, jestliže splňuje následující požadavky:

- a) použije se na ni riziková váha nižší než 1 250 % v souladu s tímto oddílem, nebo, v případě absence pozice s takovou rizikovou váhou, má vyšší přednost než tranše první ztráty; a
- b) je podřízena sekuritizované pozici vyšší přednosti.

- 3) Odchylně od odstavce 2 mohou příslušné orgány povolit instituci, která je původcem, uznat převod významného úvěrového rizika ve vztahu k sekuritizaci, jestliže instituce, která je původcem, v každém případě prokáže, že snížení kapitálových požadavků, jehož původce dosáhne sekuritizací, je zdůvodněno souměřitelným převodem úvěrového rizika na třetí strany. Svolení lze udělit pouze v případě, kdy instituce splňuje následující podmínky:
- a) instituce má adekvátní interní zásady řízení rizik a metodiky pro posouzení převodu úvěrového rizika;
 - b) instituce rovněž v každém případě zohlednila převod úvěrového rizika na třetí strany pro účely interního řízení rizik a rozložení vnitřně stanoveného kapitálu.
- 4) Kromě požadavků stanovených v odstavcích 1 až 3 musí být splněny následující podmínky:
- a) dokumentace týkající se transakce odráží ekonomickou podstatu sekuritizace;
 - b) sekuritizované pozice nepředstavují platební závazky instituce, která je původcem;
 - c) podkladové expozice jsou umístěny mimo dosah instituce, která je původcem, a jejich věřitelů způsobem, který splňuje požadavky stanovené v čl. 6 odst. 2 písm. a) [nařízení o sekuritizaci];
 - d) instituce, která je původcem, si neponechává kontrolu nad podkladovými expozicemi. Má se za to, že si původce ponechal kontrolu nad podkladovými expozicemi, pokud má původce právo odkoupit zpět od nabyvatele dříve převedené expozice za účelem realizace výnosů či pokud má jinak povinnost znovu převzít již převedené riziko. Pokud si instituce, která je původcem, podrží práva nebo povinnosti související se správou podkladových expozic, není to samo o sobě považováno za kontrolu těchto expozic;
 - e) dokumentace sekuritizace neobsahuje podmínky, které:
 - i) vyžadují, aby instituce, která je původcem, měnila podkladové expozice tak, aby vylepšila průměrnou kvalitu seskupení;
 - ii) zvyšují výnos splatný držitelům pozic nebo jinak posilují pozice v sekuritizaci v reakci na zhoršení úvěrové kvality podkladových expozic;
 - f) transakční dokumentace jasně uvádí, kde je to možné, že původce či sponzor mohou zakoupit či zpětně odkoupit sekuritizované pozice, případně zpětně odkoupit, restrukturalizovat nebo nahradit podkladové expozice nad rámec smluvních závazků, pouze pokud se taková ujednání sjednávají v souladu s tržními podmínkami a jejich účastníci jednají ve vlastním zájmu jako svobodné nezávislé strany (princip tržních podmínek);
 - g) pokud existuje opce na zpětný odkup, musí tato opce splňovat také tyto podmínky:
 - i) je uplatnitelná podle uvážení instituce, která je původcem;
 - ii) je uplatnitelná pouze v případě, kdy neumořená část podkladových expozic činí nejvýše 10 % původní hodnoty;

- iii) není strukturovaná tak, aby se zabránilo alokaci ztrát na pozice úvěrového posílení nebo jiné pozice, které drží investoři, a ani jiným způsobem nesmí poskytovat úvěrové posílení;
- h) instituce, která je původcem, obdržela stanovisko kvalifikovaného právního poradce, které potvrzuje, že daná sekuritizace splňuje podmínky stanovené v písmeni b) až g) tohoto odstavce.
- 5) Příslušné orgány informují EBA o případech, kdy rozhodly, že možné snížení objemů rizikově vážených expozic není odůvodněno souměřitelným převodem úvěrového rizika na třetí osoby v souladu s odstavcem 2, a případy, kdy se instituce rozhodly uplatnit ustanovení odstavce 3.
- 6) EBA sleduje rozsah praktik dohledu ve vztahu k uznávání převodu významného rizika u tradičních sekuritizací v souladu s tímto článkem a nahlásí svá zjištění Komisi do 31. prosince 2017. Komise, kde to bude s ohledem na zprávu EBA vhodné, může přijmout akt v přenesené pravomoci, kterým dále určí následující položky:
- a) podmínky převodu významného úvěrového rizika na třetí strany v souladu s odstavci 2, 3 a 4;
 - b) výklad pojmu „souměřitelný převod úvěrového rizika na třetí strany“ pro účely posouzení ze strany příslušných orgánů, jak je požaduje odst. 2 předposlední pododstavec a odstavec 3;
 - c) požadavky na posouzení sekuritizovaných transakcí ze strany příslušných orgánů, ve vztahu k nimž původce žádá o uznání převodu významného úvěrového rizika na třetí strany v souladu s odstavci 2 nebo 3.

Článek 245

Syntetické sekuritizace

- 1) Instituce, která je původcem syntetické sekuritizace, může vypočítat objemy rizikově vážených expozic, případně výši očekávaných ztrát pro sekuritizované expozice v souladu s článkem 251, je-li splněna jedna z následujících podmínek:
- a) bylo převedeno významné úvěrové riziko na třetí strany prostřednictvím majetkového nebo osobního zajištění úvěrového rizika;
 - b) instituce, která je původcem sekuritizace, uplatní rizikovou váhu 1 250 % na všechny sekuritizované pozice, které si v dané sekuritizaci ponechává, nebo tyto sekuritizované pozice odečte z kmenového kapitálu tier 1 podle čl. 36 odst. 1 písm. k).
- 2) Má se za to, že významné úvěrové riziko bylo převedeno v těchto případech:
- a) objemy rizikově vážených expozic mezaninových sekuritizovaných pozic držených institucí, která je původcem, v dané sekuritizaci nepřekračují 50 % objemů rizikově vážených expozic všech mezaninových sekuritizovaných pozic existujících v dané sekuritizaci;
 - b) instituce, která je původcem, nemá v držení více než 20 % hodnoty expozic tranše první ztráty v sekuritizaci, za předpokladu, že jsou splněny následující podmínky:

i) původce může prokázat, že hodnota expozice tranše první ztráty výraznou měrou překračuje odůvodněný odhad očekávané ztráty z podkladových expozic;

ii) v sekuritizaci neexistují žádné mezaninové pozice.

Pokud případné snížení objemů rizikově vážených expozic, jehož by instituce, která je původcem, danou sekuritizací dosáhla, není odůvodněno souměřitelným převodem úvěrového rizika na třetí strany, příslušné orgány mohou v jednotlivých případech rozhodnout, že významné úvěrové riziko se nepovažuje za převedené.

Pro účely tohoto odstavce se pozice v sekuritizaci považuje za pozici v mezaninové sekuritizaci v případech, kdy splňuje požadavky stanovené v čl. 244 odst. 2 posledním pododstavci.

3) Odchylně od odstavce 2 mohou příslušné orgány povolit instituci, která je původcem, uznat převod významného úvěrového rizika ve vztahu k sekuritizaci, jestliže instituce, která je původcem, v každém případě prokáže, že snížení kapitálových požadavků, jehož původce dosáhne sekuritizací, je zdůvodněno souměřitelným převodem úvěrového rizika na třetí osoby. Svolení lze udělit pouze v případě, kdy instituce splňuje následující podmínky:

- a) instituce má adekvátní interní zásady řízení rizik a metodiky pro posouzení převodu rizika;
- b) instituce rovněž v každém případě zohlednila převod úvěrového rizika na třetí strany pro účely interního řízení rizik a rozložení vnitřně stanoveného kapitálu.

4) Kromě požadavků stanovených v odstavcích 1 až 3 musí být splněny následující podmínky:

- a) dokumentace týkající se transakce odráží ekonomickou podstatu sekuritizace;
- b) zajištění úvěrového rizika, pomocí něhož je úvěrové riziko převedeno, je v souladu s článkem 249;
- c) dokumentace sekuritizace neobsahuje podmínky, které:
 - i) stanovují významné hranice důležitosti (materiality thresholds), pod jejichž hodnotou nebude zajištění úvěrového rizika poskytnuto, přestože došlo k úvěrové události;
 - ii) umožňují ukončení zajištění v případě zhoršení úvěrové kvality podkladových expozic;
 - iii) vyžadují, aby instituce, která je původcem, změnila složení podkladových expozic tak, aby vylepšila průměrnou kvalitu seskupení;
 - iv) zvyšují cenu placenou institucí za zajištění úvěrového rizika nebo výnos vyplácený držitelům pozic v sekuritizaci v případě zhoršení úvěrové kvality podkladového seskupení;
- d) zajištění úvěrového rizika je vymahatelné ve všech relevantních právních rádech;
- e) transakční dokumentace jasně uvádí, kde je to možné, že původce či sponzor mohou zakoupit či zpětně odkoupit sekuritizované pozice, případně zpětně odkoupit, restrukturalizovat nebo nahradit podkladové expozice nad rámec smluvních závazků, pouze pokud se takové transakce provádějí v souladu

s převládajícími tržními podmínkami a jejich účastníci jednají ve vlastním zájmu jako svobodné nezávislé strany (princip tržních podmínek);

- f) pokud existuje opce na zpětný odkup, tato opce splňuje také všechny tyto podmínky:
- i) je uplatnitelná podle uvážení instituce, která je původcem;
 - ii) je uplatnitelná pouze v případě, kdy neumořená část podkladových expozic činí nejvýše 10 % původní hodnoty;
 - iii) není strukturovaná tak, aby se zabránilo alokaci ztrát na pozice úvěrového posílení nebo jiné pozice, které drží investoři v sekuritizaci, a ani jiným způsobem nesmí poskytovat úvěrové posílení;
- g) instituce, která je původcem, obdržela stanovisko kvalifikovaného právního poradce, které potvrzuje, že daná sekuritizace splňuje podmínky stanovené v písmeni b) až f) tohoto odstavce.
- 5) Příslušné orgány informují EBA o případech, kdy rozhodly, že možné snížení objemu rizikově vážených expozic není odůvodněno souměřitelným převodem úvěrového rizika na třetí osoby v souladu s odstavcem 2, a o případech, kdy se instituce rozhodly uplatnit ustanovení odstavce 4.
- 6) EBA sleduje rozsah praktik dohledu ve vztahu k uznávání převodu významného rizika u syntetických sekuritizací v souladu s tímto článkem a nahlásí svá zjištění Komisi do 31. prosince 2017. Komise, kde to bude s ohledem na zprávu EBA vhodné, může přijmout akt v přenesené pravomoci, kterým dále určí následující položky:
- a) podmínky převodu významného úvěrového rizika na třetí strany v souladu s odstavci 2, 3 a 4;
 - b) výklad pojmu „souměřitelný převod úvěrového rizika na třetí strany“ pro účely posouzení ze strany příslušných orgánů, jak je požaduje odst. 2 předposlední pododstavec a odstavec 3;
 - c) požadavky na posouzení sekuritizovaných transakcí ze strany příslušných orgánů, ve vztahu k nimž původce žádá o uznání převodu významného úvěrového rizika na třetí strany v souladu s odstavci 2 nebo 3.

Článek 246

Provozní požadavky na doložku o předčasném umoření

V případech, kdy sekuritizace zahrnuje revolvingové expozice a předčasné umoření či obdobné doložky, bude se mít za to, že instituce, která je původcem, převedla podstatné úvěrové riziko pouze tam, kde jsou splněny požadavky stanovené v článcích 244 a 245 a kdy doložka o předčasném umoření, je-li aktivována:

- a) nepovede k podřízenosti pohledávky instituce o vyšší či stejné přednosti týkající se podkladových expozic vůči jiným pohledávkám investorů;
- b) nepovede k větší podřízenosti pohledávky instituce týkající se podkladových expozic ve srovnání s pohledávkami jiných stran;
- c) jinak nepovede ke zvýšení expozice instituce vůči ztrátám spojeným s podkladovými revolvingovými expozicemi.

ODDÍL 3

VÝPOČET OBJEMŮ RIZIKOVĚ VÁŽENÝCH EXPOZIC

PODODDÍL 1

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 247

Výpočet objemů rizikově vážených expozic

- 1) Pokud instituce, která je původcem, převedla významné úvěrové riziko spojené s podkladovými expozicemi sekuritizace v souladu s oddílem 2, může tato instituce:
 - a) v případě tradiční sekuritizace vyjmout podkladové expozice z výpočtu objemů rizikově vážených expozic, případně výše očekávaných ztrát;
 - b) v případě syntetické sekuritizace vypočítat objemy rizikově vážených expozic, případně výše očekávaných ztrát, pro tyto podkladové expozice podle článků 251 a 252.
- 2) Jestliže instituce, která je původcem, rozhodla, že použije odstavec 1, vypočítá objemy rizikově vážených expozic stanovené v této kapitole pro pozice, které případně drží v sekuritizaci.

V případech, kdy instituce, která je původcem, nepřevedla významné úvěrové riziko nebo se nerozhodla neuplatnit odstavec 1, bude i nadále začleňovat své podkladové expozice do výpočtu objemů rizikově vážených expozic, jako kdyby nebyly sekuritizované.
- 3) Jestliže se expozice vztahuje na pozice v různých tranších v sekuritizaci, považuje se expozice spojená s každou tranší za samostatnou sekuritizovanou pozici. Má se za to, že poskytovatelé úvěrového zajištění pro sekuritizované pozice drží pozice v sekuritizaci. Sekuritizované pozice zahrnují expozice vůči sekuritizaci vyplývající ze smluv o úrokových či měnových derivátech, které instituce v rámci transakce uzavřela.
- 4) Pokud se sekuritizovaná pozice neodečítá od položek kmenového kapitálu tier 1 podle čl. 36 odst. 1 písm. k), objem rizikově vážené expozice se pro účely čl. 92 odst. 3 zahrne do celkového objemu rizikově vážených expozic dané instituce.
- 5) Objem rizikově vážené expozice sekuritizované pozice se vypočítá tak, že se hodnota expozice, vypočtená podle článku 248, vynásobí příslušnou celkovou rizikovou váhou.
- 6) Celková riziková váha se stanoví jako součet rizikové váhy stanovené v této kapitole a případné dodatečné rizikové váhy podle článku 270a.

Článek 248

Hodnota expozice

- 1) Hodnota expozice sekuritizovaných pozic se vypočítává takto:
 - a) hodnota expozice rozvahové sekuritizované pozice se rovná účetní hodnotě zbývající po provedení úpravy o příslušné úvěrové riziko u sekuritizované pozice dle článku 110;

- b) hodnota expozice podrozvahové sekuritizované pozice se rovná její nominální hodnotě minus úpravy o příslušné úvěrové riziko dle článku 110, vynásobená příslušným konverzním faktorem, jak se uvádí v této kapitole. Konverzní faktor činí 100 %, pokud není stanoveno jinak;
- c) hodnota expozice pro úvěrové riziko protistrany u sekuritizované pozice vyplývající z derivátových nástrojů uvedených v příloze II se stanoví podle kapitoly 6.
- 2) V případech, kdy má instituce dvě či více překrývajících se pozic v sekuritizaci, zahrne do výpočtu objemů rizikově vážených expozic pouze jednu z pozic.
- V případě částečného překryvu pozic může instituce rozdělit pozici na dvě části a uznat překryv pouze ve vztahu k jedné části, v souladu s prvním pododstavcem. Alternativní možností je, že instituce může zacházet s pozicemi, jako kdyby se překrývaly plně, tak, že rozšíří pro účely výpočtu kapitálových požadavků tu pozici, která se vyznačuje vyššími objemy rizikově vážených expozic.
- Instituce může rovněž uznat překrývání mezi kapitálovými požadavky ke specifickému riziku u pozic v obchodním portfoliu a kapitálovými požadavky u sekuritizovaných pozic v investičním portfoliu, za předpokladu, že instituce je schopna tyto kapitálové požadavky u příslušných pozic vypočítat a porovnat.
- Pro účely tohoto odstavce se dvě pozice považují za překrývající se, když se vzájemně započítávají tak, že je instituce schopna zamezit ztrátám plynoucím z jedné pozice tím, že provede závazky požadované na základě druhé pozice.
- 3) Pokud se na pozice v ABCP vztahuje čl. 270c, může instituce používat rizikové váhy stanovené pro likviditní příslib za účelem výpočtu objemu rizikově vážených expozic pro ABCP, pokud je 100 % ABCP emitovaných v programu ABCP kryto tímto likviditním příslibem a tento likviditní příslib je řazen na stejnou úroveň jako ABCP tak, že tvoří vzájemně se překrývající pozice. Případy, kdy uplatní ustanovení tohoto odstavce, bude instituce oznamovat příslušným orgánům. Pro účely určení 100% krytí stanoveného v tomto odstavci může instituce brát v úvahu jiné likviditní přísliby v programu ABCP, za podmínky, že tvoří překrývající se pozice s ABCP.

Článek 249

Uznání nástrojů pro snižování úvěrového rizika u sekuritizovaných pozic

- 1) Instituce může uznat majetkové nebo osobní zajištění úvěrového rizika ve vztahu k sekuritizované pozici, kde jsou splněny požadavky pro zmírnění úvěrového rizika stanovené v této kapitole a v kapitole 4.
- 2) Způsobilé majetkové zajištění úvěrového rizika je omezeno na finanční kolaterál, který je uznatelný pro výpočet objemů rizikově vážených expozic podle kapitoly 2, jak je stanoveno v kapitole 4, a uznání zmírnění úvěrového rizika je podmíněno splněním příslušných požadavků stanovených v kapitole 4.
- Poskytovatelé způsobilého majetkového nebo osobního zajištění úvěrového rizika se omezují na ty, kteří jsou způsobilí podle kapitoly 4, a uznání zmírnění úvěrového rizika podléhá splnění příslušných požadavků, jak se stanovuje v kapitole 4.
- 3) Odchylně od odstavce 2 musí mít způsobilí poskytovatelé majetkového zajištění úvěrového rizika uvedení v čl. 201 odst. 1 písm. a) až h) rating uznané externí ratingové agentury na stupni úvěrové kvality 2 nebo vyšším v době, kdy bylo zajištění úvěrového rizika poprvé uznáno, a následně na stupni úvěrové kvality 3

nebo vyšším. Požadavek stanovený v tomto pododstavci se nevztahuje na způsobilé ústřední protistrany.

Instituce, které smějí používat na přímé expozice vůči poskytovateli zajištění přístup IRB, mohou posoudit způsobilost podle prvního pododstavce na základě rovnocennosti PD poskytovatele zajištění a PD spojené se stupni úvěrové kvality uvedenými v článku 136.

- 4) Odchylně od odstavce 2 je sekuritizační jednotka pro speciální účel způsobilým poskytovatelem zajištění, když jsou splněny všechny následující podmínky:
 - a) sekuritizační jednotka pro speciální účel vlastní aktiva, která se kvalifikují jako způsobilý finanční kolaterál v souladu s kapitolou 4;
 - b) aktiva odkazovaná v písmeni a) nepodléhají pohledávkám ani podmíněným pohledávkám o přednosti vyšší nebo stejné jako pohledávky či podmíněné pohledávky instituce, která přijímá osobní zajištění úvěrového rizika; a
 - c) všechny požadavky pro uznání finančního kolaterálu v kapitole 4 jsou splněny.
- 5) Pro účely tohoto odstavce je výše zajištění po zohlednění nesouladu měn a nesouladu splatností podle kapitoly 4 (GA) omezena na tržní hodnotu těchto aktiv upravenou o volatilitu a riziková váha expozic vůči poskytovateli zajištění, jak je uvedeno v rámci standardizovaného přístupu, (g) se vypočítá jako vážená průměrná riziková váha, která by se použila na tato aktiva jakožto finanční kolaterál podle standardizovaného přístupu.
- 6) Kde má sekuritizovaná pozice výhodu plného zajištění úvěrového rizika, platí následující požadavky:
 - a) instituce poskytující úvěrovou ochranu vypočítá objemy rizikově vážených expozic pro sekuritizovanou pozici zajištěnou proti úvěrovému riziku v souladu s pododdílem 3, jako kdyby měla v držení přímo danou pozici;
 - b) instituce, která kupuje zajištění, vypočítá objemy rizikově vážených expozic v souladu s kapitolou 4.
- 7) V případě částečné ochrany platí následující požadavky:
 - a) instituce, která poskytuje zajištění úvěrového rizika, bude zacházet s částí pozice, která je zajištěna proti úvěrovému riziku, jako se sekuritizovanou pozicí a bude počítat objemy rizikově vážených expozic, jako kdyby měla danou pozici přímo v držení v souladu s pododdílem 3, s výhradou odstavců 8 a 9;
 - b) instituce, která kupuje zajištění úvěrového rizika, vypočítá objemy rizikově vážených expozic pro zajišťovanou pozici odkazovanou v písmeni a) v souladu s kapitolou 4. Instituce bude zacházet s částí sekuritizované pozice, která není zajištěna proti úvěrovému riziku, jako se samostatnou pozicí a bude počítat hodnotu rizikově vážené expozice v souladu s pododdílem 3, s výhradou odstavců 8 a 9.
- 8) Instituce využívající přístup založený na interním ratingu (SEC-IRBA) nebo standardizovaný přístup (SEC-SA) dle pododdílu 3 bude určovat dolní (A) a horní (D) hranici samostatně pro všechny pozice odvozené v souladu s odstavcem 7, jako kdyby byly v době vzniku transakce vydány jako samostatné sekuritizované pozice. Hodnotu K_{IRB} či K_{SA} vypočítá s ohledem na původní seskupení podkladových expozic sekuritizace.

- 9) Instituce, které využívají přístup založený na externím ratingu (SEC-ERBA) dle pododdílu 3 vypočítají objemy rizikově vážených expozic pro pozice odvozené v souladu s odstavcem 7 takto:
- a) pokud má odvozená pozice vyšší přednost, bude jí přiřazena riziková váha původní sekuritizované pozice;
 - b) pokud má odvozená pozice nižší přednost, může jí být přiřazen odvozený rating v souladu s čl. 261 odst. 7. V případech, kdy rating není možné odvodit, instituce použije vyšší z hodnot rizikové váhy plynoucí z:
 - i) použití přístupu SEC-SA v souladu s odstavcem 8 a pododdílem 3; nebo
 - ii) rizikové váhy původní sekuritizované pozice podle přístupu SEC-ERBA.

Článek 250 **Skrytá podpora**

- 1) Instituce, která je původcem a převedla významné úvěrové riziko spojené s podkladovými expozicemi sekuritizace v souladu s oddílem 2, a instituce, která je sponzorem, nesmí poskytovat podporu sekuritizaci nad rámec svých smluvních závazků za účelem snížení potenciálních či skutečných ztrát pro investory.
- 2) Transakce nebude považována za podporu pro účely odstavce 1, pokud bude transakce řádně zohledněna při posuzování převodu významného rizika a obě strany provedly transakce jednajíce ve vlastním zájmu jako svobodné a nezávislé strany (za tržních podmínek). Pro tyto účely provede instituce kompletní úvěrové přezkoumání transakce, a to přinejmenším s ohledem na všechny následující položky:
 - a) cenu zpětného odkupu;
 - b) kapitál a likviditu instituce před zpětným odkupem a po něm;
 - c) výkonnost podkladových expozic;
 - d) výkonnost sekuritizovaných pozic;
 - e) dopad podpory na očekávané ztráty původce oproti investorovi.
- 3) Instituce, která je původcem nebo sponzorem, bude příslušnému orgánu hlásit jakékoli transakce realizované ve vztahu k sekuritizaci v souladu s odstavcem 2.
- 4) EBA vydá v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 pokyny k tomu, co se pro účely tohoto článku rozumí tržními podmínkami a kdy transakce není strukturovaná s cílem poskytnout podporu.
- 5) Pokud instituce, která je původcem nebo sponzorem, nesplní požadavky odstavce 1, pokud jde o sekuritizaci, musí instituce zahrnout všechny podkladové expozice dané sekuritizace do výpočtu objemů rizikově vážených expozic, jako kdyby nebyly sekuritizovány, a musí sdělit:
 - a) že poskytla podporu sekuritizaci v rozporu s odstavcem 1, a
 - b) dopad poskytnuté podpory, pokud jde o požadavky na vlastní kapitál.

Článek 251

Výpočet objemů rizikově vážených expozic instituce, která je původce, sekuritizovaných syntetickou sekuritizací

- 1) Pro účely výpočtu objemů rizikově vážených expozic u podkladových expozic použije instituce, která je původcem syntetické sekuritizace, metody výpočtu stanovené v tomto oddíle, kde je možné je použít, místo těch, které jsou stanoveny v kapitole 2. V případě institucí, které počítají objemy rizikově vážených expozic a výši očekávaných ztrát podle kapitoly 3, se výše očekávané ztráty u takovýchto expozic rovná nule.
- 2) Požadavky stanovené v prvním odstavci se použijí na celé seskupení expozic kryjící danou sekuritizací. S výhradou článku 252 instituce, která je původcem, vypočítá objemy rizikově vážených expozic u všech tranší v sekuritizaci v souladu s ustanoveními tohoto oddílu, včetně pozic, u kterých instituce uznává snižování úvěrového rizika podle článku 249. Rizikovou váhu, která má být na danou pozici použita, je možné pozměnit v souladu s kapitolou 4.

Článek 252

Postup v případě nesouladu splatností u syntetické sekuritizace

Pro účely výpočtu objemů rizikově vážených expozic v souladu s článkem 251 je nesoulad splatností mezi zajištěním úvěrového rizika, pomocí něhož dochází k převodu rizika, a podkladovými expozicemi počítán takto:

- a) za splatnost podkladových expozic se považuje splatnost té z daných expozic, jejíž splatnost je nejdelší, maximálně však pět let. Splatnost zajištění úvěrového rizika se stanoví v souladu s kapitolou 4;
- b) instituce, která je původcem, pomine nesoulad splatností při výpočtu objemů rizikově vážených expozic pro sekuritizované pozice, kterým je podle tohoto oddílu přiřazena riziková váha 1 250 %. V případě všech ostatních pozic se použije zacházení pro případ nesouladu splatností uvedené v kapitole 4 v souladu s následujícím vzorcem:

$$RW^* = ((RW_{SP} \cdot ((t - t^*)/(T - t^*))) + (RW_{Ass} \cdot ((T - t)/(T - t^*))))$$

kde:

RW^*	=	objemy rizikově vážených expozic pro účely čl. 92 odst. 3 písm. a);
RW_{Ass}	=	objemy rizikově vážených expozic pro podkladové expozice, pokud by nebyly sekuritizovány, vypočítané proporcionálně;
RW_{SP}	=	objemy rizikově vážených expozic vypočítané podle článku 251, pokud by neexistoval nesoulad splatností;
T	=	splatnost podkladových expozic v letech;
t	=	splatnost zajištění úvěrového rizika v letech;
t^*	=	0,25.

Článek 253

Snížení objemů rizikově vážených expozic

- 1) V případech, kde je sekuritizované pozici dle tohoto oddílu přidělena riziková váha 1 250 %, mohou instituce v souladu s čl. 36 odst. 1 písm. k) alternativně namísto zařazení této pozice do výpočtu objemů rizikově vážených expozic odečíst hodnotu expozice u této pozice z kmenového kapitálu tier 1. Pro tyto účely může výpočet hodnoty expozice zohledňovat způsobilé majetkové zajištění v souladu s článkem 249.
- 2) Pokud instituce využije alternativu stanovenou v odstavci 1, může částku odečtenou dle čl. 36 odst. 1 písm. k) odečíst z hodnoty stanovené v článku 268 coby maximálního kapitálového požadavku, který by byl vypočítán s ohledem na podkladové expozice, jako kdyby nebyly sekuritizovány.

PODODDÍL 2

POŘADÍ METOD A SPOLEČNÉ PARAMETRY

Článek 254

Pořadí metod

- 1) Instituce musí použít jednu z metod stanovených v pododdíle 3 pro výpočet objemu rizikově vážených expozic ve vztahu ke všem pozicím, které mají v sekuritizaci v držení.
- 2) Metody stanovené v pododdílu 3 se použijí v následujícím pořadí:
 - a) instituce použije přístup na základě interního ratingu (SEC-IRBA), budou-li splněny podmínky dle článku 258;
 - b) nelze-li použít přístup SEC-IRBA, pro pozice s ratingem nebo pro pozice, pro které je dle článku 261 a 262 možné použít odvozený rating, použijí instituce přístup k sekuritizaci na základě externího ratingu (SEC-ERBA);
 - c) není-li možné použít přístup SEC-ERBA, použijí instituce v souladu s články 263 a 264 standardizovaný přístup k sekuritizaci (SEC-SA).
- 3) Odchylně od odst. 2 písm. b) mohou instituce použít přístup SEC-SA místo přístupu SEC-ERBA ve vztahu ke všem pozicím, které drží v sekuritizaci, kde objemy rizikově vážených expozic vyplývající z použití přístupu SEC-ERBA nejsou úměrné úvěrovému riziku spojenému s podkladovými expozicemi sekuritizace. V případech, kdy se instituce rozhodla použít přístup SEC-SA v souladu s tímto odstavcem, oznámí tuto skutečnost neprodleně příslušnému orgánu. Jestliže instituce použila přístup SEC-SA v souladu s tímto odstavcem, může příslušný orgán vyžadovat, aby instituce použila jinou metodu.
- 4) Aniž by byl dotčen odstavec 2, může instituce použít metodu interního hodnocení (IAA) k výpočtu objemů rizikově vážených expozic ve vztahu k pozici bez ratingu v programu ABCP v souladu s článkem 266, za předpokladu, že jsou splněny podmínky stanovené v článku 265.
- 5) V případě pozice v resekuritizaci použijí instituce přístup SEC-SA v souladu s článkem 263, s úpravami uvedenými v článku 269.
- 6) Ve všech ostatních případech bude sekuritizovaným pozicím přiřazena riziková váha 1 250 %.

- 7) Příslušné orgány informují EBA o přijatých oznámeních a rozhodnutích učiněných v souladu s odstavcem 3. EBA sleduje celou škálu postupů ve spojitosti s odstavcem 3 a v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 vydává pokyny.

Článek 255
Určení K_{IRB} a K_{SA}

- 1) Kde instituce podle pododdílu 3 používá metodu SEC-IRBA, vypočítá instituce K_{IRB} v souladu s odstavci 2 až 5.
- 2) Instituce určí parametr K_{IRB} vynásobením objemů rizikově vážených expozic, které by se vypočítaly podle kapitoly 3 ve vztahu k podkladovým expozicím, jako kdyby nebyly sekuritizovány, pomocí příslušného kapitálového poměru dle kapitoly 1, děleno hodnotou podkladových expozic. Parametr K_{IRB} bude vyjádřen ve formě desetinného čísla od nuly do jedničky.
- 3) Pro účely výpočtu K_{IRB} budou objemy rizikově vážených expozic, které by se počítaly podle kapitoly 3 ve vztahu k podkladovým expozicím, zahrnovat:
 - a) hodnotu očekávaných ztrát spojených se všemi podkladovými expozicemi sekuritizace, včetně podkladových expozic v selhání, které stále tvoří součást seskupení v souladu s kapitolou 3; a
 - b) výši nečekaných ztrát spojenou se všemi podkladovými expozicemi, včetně podkladových expozic v selhání v seskupení v souladu s kapitolou 3;
- 4) Instituce mohou vypočítat K_{IRB} ve vztahu k podkladovým expozicím sekuritizace v souladu s ustanoveními v kapitole 3 pro výpočet kapitálových požadavků pro zakoupené pohledávky. Pro tyto účely se bude s retailovými expozicemi zacházet jako se zakoupenými retailovými pohledávkami, s jinými než retailovými expozicemi pak jako se zakoupenými pohledávkami vůči podnikům.
- 5) Instituce vypočítají parametr K_{IRB} odděleně pro riziko rozmělnění, pokud jde o podkladové expozice sekuritizace, je-li riziko rozmělnění ve vztahu k takovým expozicím podstatné.

V případech, kdy se s rizikem rozmělnění a úvěrovým rizikem nakládá při sekuritizaci v agregaci, zkombinují instituce pro účely pododdílu 3 příslušný parametr K_{IRB} pro riziko rozmělnění a úvěrové riziko do jediného parametru K_{IRB} . Přítomnost jednotného rezervního fondu nebo nadměrné kolateralizace dostupné pro krytí ztrát způsobených úvěrovým rizikem či rizikem rozmělnění je možné považovat za indikaci, že je s těmito riziky nakládáno v agregaci.

Pokud se s rizikem rozmělnění a úvěrovým rizikem nenakládá v rámci sekuritizace v agregaci, upraví instituce zacházení stanovené v předchozím odstavci tak, aby kombinovalo příslušné parametry K_{IRB} pro riziko rozmělnění a úvěrové riziko obezřetným způsobem.

- 6) Pokud instituce podle pododdílu 3 používá metodu SEC-SA, vypočítá parametr K_{SA} tak, že objemy rizikově vážených expozic, které by se vypočítaly dle kapitoly 2 ve vztahu k podkladovým expozicím, jako kdyby nebyly sekuritizovány, vynásobí 8% rizikovou váhou a vydělí hodnotou podkladových expozic. Parametr K_{SA} bude vyjádřen ve formě desetinného čísla od nuly do jedničky.

Pro účely tohoto odstavce vypočítají instituce hodnotu expozice podkladových expozic bez zápočtů specifických úprav úvěru a dodatečných úprav ocenění v souladu s články 34 a 110 a bez dalšího snižování vlastního kapitálu.

- 7) Pro účely odstavců 1 až 6, využívá-li struktura sekuritizace sekuritizační jednotku pro speciální účel, je třeba se všemi expozicemi sekuritizační jednotky pro speciální účel souvisejícími se sekuritizací zacházet jako s podkladovými expozicemi. Aniž by tím bylo dotčeno výše uvedené, může instituce vyloučit expozice SPE ze seskupení podkladových expozic pro výpočet K_{IRB} nebo K_{SA} , pokud je riziko z expozic SPE nepodstatné nebo pokud nemá dopad na sekuritizovanou pozici instituce.

V případě syntetických sekuritizací s majetkovým zajištěním se jakékoli materiální výnosy z emise úvěrových dluhových cenných papírů nebo jiných majetkových závazků SPE, které slouží jako kolaterál pro splacení sekuritizovaných pozic, zahrnou do výpočtu parametrů K_{IRB} nebo K_{SA} , pokud úvěrové riziko kolaterálu podléhá přiřazení tranšové ztráty.

- 8) Pro účely odst. 5 třetího pododstavce vydá EBA pokyny v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 ohledně vhodných postupů kombinace parametru K_{IRB} pro riziko rozmělnění a úvěrové riziko, není-li s těmito riziky v sekuritizaci nakládáno v agregaci.

Článek 256

Určení dolní (A) a horní (D) hranice

- 1) Pro účely pododdílu 3 určí instituce dolní hranici (A) na úrovni, na níž by ztráty v rámci seskupení podkladových expozic začaly být přiřazovány k příslušné sekuritizované pozici.

Dolní hranice (A) se vyjádří jako desetinné číslo mezi nulou a jedničkou a rovná se vyšší z následujících hodnot: nula, nebo poměr nesplaceného zůstatku seskupení podkladových expozic v sekuritizaci minus nesplacený zůstatek všech tranší, které mají vyšší nebo stejnou přednost jako tranše obsahující příslušnou sekuritizovanou pozici, a nesplaceného zůstatku všech podkladových expozic v sekuritizaci.

- 2) Pro účely pododdílu 3 určí instituce horní hranici (D) na úrovni, na níž by ztráty v rámci seskupení podkladových expozic vedly v úplnou ztrátu jistiny pro tranši obsahující příslušnou sekuritizovanou pozici.

Horní hranice (D) bude vyjádřena jako desetinné číslo mezi nulou a jedničkou a bude se rovnat vyšší z následujících hodnot: nula, nebo poměr nesplaceného zůstatku seskupení podkladových expozic v sekuritizaci minus nesplacený zůstatek všech tranší, které mají vyšší přednost než tranše obsahující příslušnou sekuritizovanou pozici, a nesplaceného zůstatku všech podkladových expozic v sekuritizaci.

- 3) Pro účely odstavců 1 a 2 instituce zachází s nadměrnou kolateralizací a majetkově zajištěnými rezervními účty jako s tranšemi a s aktivy sestávajícími z takových rezervních účtů jako s podkladovými expozicemi.
- 4) Pro účely odstavců 1 a 2 neberou instituce v úvahu osobně zajištěné rezervní účty a aktiva, které nepřinášejí úvěrové posílení, například z důvodu, že poskytují pouze podporu likvidity, ani swapy měn nebo úrokových sazeb ani hotovostní kolaterální účty týkající se daných pozic v sekuritizaci. Pro účely majetkově zajištěných rezervních účtů a aktiv zajišťujících úvěrové posílení nakládá instituce jako se sekuritizovanými pozicemi pouze s tou částí účtů či aktiv, které absorbují ztrátu.

Určení splatnosti tranše (M_T)

- 1) Pro účely pododdílu 3 a s výhradou odstavce 3 mohou instituce měřit splatnost tranše (M_T) následujícími metodami:

- a) vážený průměr splatností smluvních plateb splatných v rámci tranše v souladu s následujícím vzorcem:

$$M_T = \sum_t t \cdot CF_t / \sum_t CF_t,$$

kde CF_t označuje všechny smluvní platby (jistina, úroky a poplatky) splatné dlužníkem během období t ; nebo

- b) konečná zákonná splatnost tranše v souladu s následujícím vzorcem:

$$M_T = 1 + (M_L - 1) \cdot 80 \%,$$

kde M_L je konečná zákonná splatnost tranše.

- 2) Odchylně od odstavce 1 smí instituce k určení splatnosti tranše (M_T) použít pouze konečnou zákonnou splatnost tranše v souladu s odst. 1 písm. b), jsou-li smluvní platby splatné v rámci dané tranše podmíněny nebo závislé na skutečné výkonnosti podkladových expozic.
- 3) Pro účely odstavců 1 a 2 platí pro určení splatnosti tranše (M_T) ve všech případech minimální úroveň jednoho roku a maximální úroveň pěti let.
- 4) Pokud může být instituce vystavena potenciálním ztrátám z podkladových expozic na základě smlouvy, určí instituce splatnost sekuritizované pozice s ohledem na nejdelší splatnost takových podkladových expozic. V případě revolvingových expozic platí nejdelší smluvně možná zbývající platnost expozice, kterou je možné během revolvingového období přidat.

PODODDÍL 3**ZPŮSOBY VÝPOČTU OBJEMŮ RIZIKOVĚ VÁŽENÝCH EXPOZIC****Podmínky použití přístupu založeného na interním ratingu (SEC-IRBA)**

- 1) Instituce použijí k výpočtu objemů rizikově vážených expozic ve vztahu k sekuritizované pozici přístup SEC-IRBA, jsou-li splněny následující podmínky:
- a) pozice je kryta seskupením IRB nebo smíšeným seskupením za podmínky, že v druhém z uvedených případů je instituce schopna vypočítat K_{IRB} v souladu s oddílem 3 u minimálně 95 % objemu rizikově vážených podkladových expozic;
- b) veřejně je k dispozici dostatek informací týkajících se podkladových expozic sekuritizace, aby mohla instituce vypočítat K_{IRB} ; a
- c) instituci není v souladu s odstavcem 2 bráněno používat ve vztahu ke konkrétní sekuritizované pozici metodu SEC-IRBA.

- 2) Příslušné orgány mohou v jednotlivých případech vyloučit použití přístupu SEC-IRBA, pokud mají sekuritizace velmi složité nebo vysoce rizikové charakteristiky. Pro tyto účely je možné za velmi složité nebo vysoce rizikové považovat následující charakteristiky:
- a) úvěrové posílení, které může erodovat z důvodů jiných než portfoliových ztrát plynoucích z neplacení jistiny či úroku;
 - b) seskupení podkladových expozic s vysokou mírou interní korelace v důsledku koncentrovaných expozic vůči jedinému sektoru nebo zeměpisné oblasti;
 - c) transakce, kde splácení sekuritizovaných pozic do vysoké míry závisí na rizikových faktorech, které K_{IRB} neodráží; nebo
 - d) vysoce složitá alokace ztrát mezi tranše.

Článek 259

Výpočet objemů rizikově vážených expozic podle metody SEC-IRBA

- 1) Podle přístupu SEC-IRBA se objem rizikově vážených expozic sekuritizované pozice vypočítá vynásobením hodnoty expozice pozice, jež se počítá dle článku 248, příslušnou rizikovou váhou určenou způsobem uvedeným níže, ve všech případech pak platí, že minimální úroveň činí 15 %:

$$RW = 1250 \% \quad \text{když } D \leq K_{IRB}$$

$$RW = 12,5 \cdot K_{SSFA(K_{IRB})} \quad \text{když } A \geq K_{IRB}$$

$$K_{SSFA(K_A)} = \frac{e^{a \cdot u} - e^{a \cdot l}}{a(u - l)}$$

$$RW = \left[\left(\frac{K_{IRB} - A}{D - A} \right) \cdot 12,5 \right] + \left[\left(\frac{D - K_{IRB}}{D - A} \right) \cdot 12,5 \cdot K_{SSFA(K_{IRB})} \right] \quad \text{když } A < K_{IRB} < D$$

kde:

K_{IRB} je kapitálový požadavek seskupení podkladových expozic, jak se definuje v článku 255

D je horní hranice určená v souladu s článkem 256

A je dolní hranice určená v souladu s článkem 256

$$K_{SSFA(K_{IRB})} = \frac{e^{a \cdot u} - e^{a \cdot l}}{a(u - l)}$$

kde:

$$a = -(1 / (p \cdot K_{IRB}))$$

$$u = D - K_{IRB}$$

$$l = \max(A - K_{IRB}; 0)$$

kde:

$$p = \max[0,3; (A + B \cdot (1/N) + C \cdot K_{IRB} + D \cdot LGD + E \cdot MT)]$$

kde:

N je účinný počet expozic v seskupení podkladových expozic vypočítaný v souladu s odstavcem 4

LGD je expozičně vážená průměrná hodnota ztrátovosti ze selhání seskupení podkladových expozic vypočítaná v souladu s odstavcem 5

MT je splatnost tranše určená v souladu s článkem 257

Parametry A, B, C, D a E se určují v souladu s následující tabulkou:

		A	B	C	D	E
Velkoobchod	Vyšší přednost, vyšší členění (N ≥ 25)	0	3,56	-1,85	0,55	0,07
	Vyšší přednost, nižší členění (N < 25)	0,11	2,61	-2,91	0,68	0,07
	Nižší přednost, vyšší členění (N ≥ 25)	0,16	2,87	-1,03	0,21	0,07
	Nižší přednost, nižší členění (N < 25)	0,22	2,35	-2,46	0,48	0,07
Retail	Vyšší přednost	0	0	-7,48	0,71	0,24
	Nižší přednost	0	0	-5,78	0,55	0,27

- 2) Pokud podkladové seskupení IRB sestává jak z retailových, tak z neretailových expozic, rozdělí se seskupení na retailové a neretailové podseskupení a pro každé podseskupení bude odhadem určen samostatný parametr p (a odpovídající vstupní parametry N, K_{IRB} a LGD). Následně bude vypočítán vážený průměr parametru p pro transakci, a to na základě parametrů p každého podseskupení a jmenovitého rozsahu expozic v každém podseskupení.
- 3) Pokud instituce využívá přístup SEC-IRBA ve vztahu ke smíšenému seskupení, bude výpočet parametru p vycházet z podkladových expozic podléhajících pouze přístupu IRB. Podkladové expozice podléhající standardizovanému přístupu budou pro tyto účely ignorovány.
- 4) Účinný počet expozic (N) se vypočítá takto:

$$N = \frac{(\sum_i EAD_i)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

kde EAD_i představuje expozici v selhání přiřazenou nástroji, který má v seskupení pořadí i.

Více expozic vůči stejnému dlužníkovi se konsoliduje a zachází se s nimi jako s jednou expozicí.

- 5) Průměrná vážená hodnota LGD, kde vahou jsou expozice, se počítá takto:

$$LGD = \frac{\sum_i LGD_i \cdot EAD_i}{\sum_i EAD_i}$$

kde LGD_i představuje průměrnou hodnotu LGD přiřazenou všem expozicím dlužníka s pořadovým číslem i .

V případech, kdy je úvěrové riziko a riziko rozmělnění pro pohledávky nabyté za úplaty v rámci sekuritizace agregováno, je hodnota LGD stanovena jako vážený průměr LGD pro úvěrové riziko a 100 % LGD pro riziko rozmělnění. Dané rizikové váhy jsou samostatné kapitálové požadavky IRB pro úvěrové riziko a riziko rozmělnění. Pro tyto účely je možné přítomnost jednotného rezervního fondu nebo [nadměrné kolateralizace] dostupné pro krytí ztrát způsobených úvěrovým rizikem či rizikem selhání považovat za indikaci, že je s těmito riziky nakládáno v agregaci.

- 6) Pokud podíl největší podkladové expozice v seskupení (C_1) nečiní více než 3 %, mohou instituce pro výpočet hodnoty N a průměrných vážených hodnot LGD, kde vahou jsou expozice, použít následující zjednodušenou metodu:

$$N = \left(C_1 \cdot C_m + \left(\frac{C_m - C_1}{m - 1} \right) \cdot \max\{1 - m \cdot C_1, 0\} \right)^{-1}$$

$LGD = 0,50$

kde

C_m označuje podíl v seskupení odpovídající součtu m největších expozic (např. 15% podílu odpovídá hodnota 0,15); a

m určí instituce.

Je-li k dispozici pouze C_1 a tato částka nemá hodnotu větší než 0,03, může instituce určit hodnotu LGD ve výši 0,50 a N jako $1/C_1$.

- 7) Je-li pozice kryta smíšeným seskupením a instituce je schopna vypočítat K_{IRB} pro nejméně 95 % objemu podkladových expozic v souladu s čl. 258 odst. 1 písm. a), vypočítá instituce kapitálové požadavky pro podkladové seskupení expozic takto:

$$d \cdot K_{IRB} + (1-d) \cdot K_{SA},$$

kde

d je procento objemu expozic podkladových expozic, pro které dokáže banka spočítat K_{IRB} , v poměru k objemu expozic všech podkladových expozic; a

K_{IRB} a K_{SA} odpovídají definici v článku 255.

- 8) Pokud má instituce sekuritizovanou pozici ve formě derivátu, může instituce derivátu přiřadit odvozenou rizikovou váhu ekvivalentní rizikové váze referenční pozice vypočítané v souladu s tímto článkem.

Pro účely prvního pododstavce bude referenční pozicí pozice, která je ve všech ohledech rovnocenná derivátu, případně pokud taková rovnocenná pozice neexistuje, pozice, která je derivátu bezprostředně podřízená.

Článek 260

Zacházení s JTS sekuritizacemi podle metody SEC-IRBA

Podle metody SEC-IRBA se riziková váha pro pozici v JTS sekuritizaci vypočítá v souladu s článkem 259, s výhradou následujících úprav:

minimální úroveň rizikové váhy pro sekuritizované pozice s vyšší předností = 10 %

$$p = \max [0,3; 0,5 \cdot (A + B \cdot (1/N) + C \cdot K_{IRB} + D \cdot LGD + E \cdot MT)]$$

Článek 261

Výpočet objemů rizikově vážených expozic podle přístupu založeného na externím ratingu (SEC-ERBA)

- 1) Podle metody SEC-ERBA se objem rizikově vážených expozic pro sekuritizovanou pozici vypočítá vynásobením hodnoty expozice pozice vypočítané v souladu s článkem 248 příslušnou rizikovou váhou v souladu s tímto článkem.
- 2) Pro expozice s krátkodobým úvěrovým hodnocením nebo v případech, kdy lze rating odvodit z krátkodobého úvěrového hodnocení v souladu s odstavcem 7, se použijí následující rizikové váhy:

Tabulka č. 1:

Stupeň úvěrové kvality	1	2	3	Všechny ostatní ratingy
Riziková váha	15 %	50 %	100 %	1 250 %

- 3) Pro expozice s dlouhodobým úvěrovým hodnocením nebo v případech, kdy lze rating odvodit z dlouhodobého úvěrového hodnocení v souladu s odstavcem 7, platí rizikové váhy uvedené v tabulce č. 2, upravené podle příslušné splatnosti tranše (Mt) v souladu s článkem 257 a odstavcem 4 a podle poměrné velikosti (thickness) tranše u tranší, jež nemají vyšší přednost, v souladu s odstavcem 5:

Tabulka č. 2:

Stupeň úvěrové kvality	Tranše s vyšší předností		Tranše, jež nemá vyšší přednost (thin)	
	<i>Splatnost tranše (M_T)</i>		<i>Splatnost tranše (M_T)</i>	
	<i>1 rok</i>	<i>5 let</i>	<i>1 rok</i>	<i>5 let</i>
1	15 %	20 %	15 %	70 %
2	15 %	30 %	15 %	90 %
3	25 %	40 %	30 %	120 %
4	30 %	45 %	40 %	140 %
5	40 %	50 %	60 %	160 %
6	50 %	65 %	80 %	180 %
7	60 %	70 %	120 %	210 %
8	75 %	90 %	170 %	260 %
9	90 %	105 %	220 %	310 %
10	120 %	140 %	330 %	420 %
11	140 %	160 %	470 %	580 %
12	160 %	180 %	620 %	760 %
13	200 %	225 %	750 %	860 %
14	250 %	280 %	900 %	950 %
15	310 %	340 %	1 050 %	1 050 %
16	380 %	420 %	1 130 %	1 130 %
17	460 %	505 %	1 250 %	1 250 %
Všechny ostatní	1 250 %	1 250 %	1 250 %	1 250 %

- 4) V zájmu určení rizikové váhy pro tranše se splatností mezi 1 rokem a 5 lety, využijí instituce lineární interpolaci mezi rizikovými váhami platnými pro jednoletou a pětiletou splatnost v souladu s tabulkou č. 2.
- 5) V zájmu určení poměrné velikosti tranše vypočítají instituce rizikovou váhu tranší, jež nemají vyšší přednost, takto:

$$RW = [RW \text{ po úpravě podle splatnosti podle odstavce 4}] \cdot [1 - \min(T; 50 \%)]$$

kde

T = poměrná velikost tranše měřená jako $D - A$

kde

D je horní hranice určená v souladu s článkem 256

A je dolní hranice určená v souladu s článkem 256

- 6) Riziková váha pro tranše, jež nemají vyšší přednost, plynoucí z odstavců 3 až 5 má stanovenou minimální hodnotu 15 %. Kromě toho výsledná riziková váha nesmí být nižší než riziková váha odpovídající hypotetické tranši s vyšší předností ze stejné sekuritizace se stejným úvěrovým hodnocením a stejnou splatností.
- 7) Pro účely použití odvozených ratingů přiřadí instituce pozici bez ratingu odvozený rating rovnocenný úvěrovému hodnocení referenční pozice s ratingem splňující všechny následující podmínky:

- a) referenční pozice má stejnou úroveň ve všech ohledech jako sekuritizovaná pozice bez ratingu nebo pokud taková pozice na stejné úrovni není k dispozici, je referenční pozice bezprostředně podřazena pozici bez ratingu;
- b) referenční pozice není zajištěna zárukami třetí strany ani jiným úvěrovým posílením, které není k dispozici u pozice bez ratingu;
- c) splatnost referenční pozice je stejná nebo delší než splatnost dané pozice bez ratingu;
- d) odvozený rating je průběžně aktualizován, aby odrážel veškeré změny v úvěrovém hodnocení referenční pozice.

Článek 262

Zacházení s JTS sekuritizacemi podle metody SEC-ERBA

- 1) Podle metody SEC-ERBA se riziková váha pro pozici v JTS sekuritizaci vypočítá v souladu s článkem 261, s výhradou úprav stanovených v tomto článku.
- 2) Pro expozice s krátkodobým úvěrovým hodnocením nebo v případech, kdy lze rating odvodit z krátkodobého úvěrového hodnocení v souladu s čl. 261 odst. 7, se použijí následující rizikové váhy:

Tabulka č. 3:

Stupeň úvěrové kvality	1	2	3	Všechny ostatní ratingy
Riziková váha	10 %	35 %	70 %	1 250 %

- 3) Pro expozice s dlouhodobým úvěrovým hodnocením nebo v případech, kdy lze rating odvodit z dlouhodobého úvěrového hodnocení v souladu s čl. 261 odst. 7, se rizikové váhy určí podle tabulky č. 4, upravené podle příslušné splatnosti tranše (Mt) v souladu s článkem 257 a čl. 261 odst. 4 a podle poměrné velikosti (thickness) tranše u tranší, jež nemají vyšší přednost, v souladu s čl. 261 odst. 5:

Tabulka č. 4:

Stupeň úvěrové kvality	Tranše s vyšší předností		Tranše, jež nemá vyšší přednost (thin)	
	<i>Splatnost tranše (M_T)</i>		<i>Splatnost tranše (M_T)</i>	
	<i>1 rok</i>	<i>5 let</i>	<i>1 rok</i>	<i>5 let</i>
1	10 %	15 %	15 %	50 %
2	10 %	20 %	15 %	55 %
3	15 %	25 %	20 %	75 %
4	20 %	30 %	25 %	90 %
5	25 %	35 %	40 %	105 %
6	35 %	45 %	55 %	120 %
7	40 %	45 %	80 %	140 %
8	55 %	65 %	120 %	185 %
9	65 %	75 %	155 %	220 %
10	85 %	100 %	235 %	300 %
11	105 %	120 %	355 %	440 %
12	120 %	135 %	470 %	580 %
13	150 %	170 %	570 %	650 %
14	210 %	235 %	755 %	800 %
15	260 %	285 %	880 %	880 %
16	320 %	355 %	950 %	950 %
17	395 %	430 %	1 250 %	1 250 %
Všechny ostatní	1 250 %	1 250 %	1 250 %	1 250 %

Článek 263

Výpočet objemů rizikově vážených expozic podle standardizovaného přístupu (SEC-SA)

- 1) Podle přístupu SEC-SA se objem rizikově vážené expozice sekuritizované pozice vypočítá vynásobením hodnoty expozice pozice, jež se počítá dle článku 248, příslušnou rizikovou váhou určenou způsobem uvedeným níže, ve všech případech pak platí, že minimální úroveň činí 15 %:

$$RW = 1\,250 \%$$

$$\text{když } D \leq K_A$$

$$RW = 12,5 \cdot K_{SSFA(K_A)}$$

$$\text{když } A \geq K_A$$

$$RW = \left[\left(\frac{K_A - A}{D - A} \right) \cdot 12,5 \right] + \left[\left(\frac{D - K_A}{D - A} \right) \cdot 12,5 \cdot K_{SSFA(K_A)} \right]$$

$$\text{když } A < K_A < D$$

kde:

D je horní hranice určená v souladu s článkem 256

A je dolní hranice určená v souladu s článkem 256

K_A je parametr vypočítaný v souladu s odstavcem 2

$$K_{SSFA(K_A)} = \frac{e^{a \cdot u} - e^{a \cdot l}}{a(u - l)}$$

kde:

$$a = -(1 / (p * K_A))$$

$$u = D - K_A$$

$$l = \max (A - K_A; 0)$$

$p = 1$ pro sekuritizovanou expozici, která není resekuritizovanou expozicí

- 2) Pro účely odstavce 1 se K_A vypočítá takto:

$$K_A = (1 - W) \cdot K_{SA} + W \cdot 0.5$$

kde:

K_{SA} je kapitálový požadavek podkladového seskupení, jak se definuje v článku 255

W = poměr součtu nominálního objemu podkladových expozic v selhání vůči nominálnímu objemu všech podkladových expozic. Pro tyto účely znamená expozice v selhání podkladovou expozici, pro niž platí některá z následujících možností: (i) je 90 či více dnů po splatnosti; (ii) podléhá konkurznímu nebo insolvenčnímu řízení; (iii) podléhá řízení při vymáhání zajištění nebo podobnému; nebo (iv) je v selhání v souladu s dokumentací sekuritizace.

Když instituce nezná stav nesplácení u nejvýše 5 % podkladových expozic v seskupení, může instituce využít metodu SEC-SA, s výhradou následující úpravy při výpočtu parametru K_A :

$$K_A = \left(\frac{EAD_{\text{Subpool 1 where W known}}}{EAD_{\text{Total}}} \times K_A^{\text{Subpool 1 where W known}} \right) + \frac{EAD_{\text{Subpool 2 where W unknown}}}{EAD_{\text{Total}}}$$

Pokud instituce nezná stav nesplácení u více než 5 % podkladových expozic v seskupení, musí být dané pozici v sekuritizaci přiřazena riziková váha 1 250 %.

- 3) Pokud má instituce sekuritizovanou pozici ve formě derivátu, může instituce derivátu přiřadit odvozenou rizikovou váhu ekvivalentní rizikové váze referenční pozice vypočítané v souladu s tímto článkem.

Pro účely tohoto odstavce bude referenční pozicí pozice, která je ve všech ohledech rovnocenná derivátu, případně pokud taková rovnocenná pozice neexistuje, pozice, která je derivátu bezprostředně podřízená.

Článek 264

Zacházení s JTS sekuritizacemi podle metody SEC-SA

Podle metody SEC-SA se riziková váha pro pozici v JTS sekuritizaci vypočítá v souladu s článkem 263, s výhradou následujících úprav:

minimální úroveň rizikové váhy pro sekuritizované pozice s vyšší předností = 10 %

$$p = 0,5$$

Článek 265

Působnost a provozní požadavky pro metodu interního hodnocení (IAA)

- 1) Instituce mohou počítat objemy rizikově vážených expozic pro pozice bez ratingu v programech ABCP podle IAA v souladu s článkem 266, pokud k tomu získají souhlas příslušných orgánů v souladu s odstavcem 2.

- 2) Příslušné orgány mohou institucím poskytnout souhlas s použitím IAA v rámci jasně definovaného rozsahu použití, jsou-li splněny všechny následující podmínky:
- a) všechny pozice v obchodním cenném papíru vydaném v rámci programu ABCP jsou pozice s ratingem;
 - b) interní hodnocení úvěrové kvality pozice zohledňuje veřejně dostupnou metodiku hodnocení jedné nebo více externích ratingových agentur pro rating sekuritizovaných pozic či podkladových expozic stejného druhu;
 - c) proces interního hodnocení v instituci je přinejmenším tak konzervativní jako veřejně dostupná hodnocení těch externích ratingových agentur, které poskytly externí rating pro obchodní cenný papír vydaný v programu ABCP, zejména pak s ohledem na zátěžové faktory a další relevantní kvantitativní prvky;
 - d) metodika interního hodnocení instituce bere v úvahu všechny relevantní veřejně dostupné metodiky ratingu externích ratingových agentur, které poskytují rating pro obchodní cenný papír programu ABCP, a zahrnuje stupně ratingu odpovídající úvěrovému hodnocení externích ratingových agentur. Instituce ve svých interních záznamech zdokumentuje a popisuje, jak jsou požadavky stanovené v tomto bodu splněny, a toto prohlášení bude pravidelně aktualizovat;
 - e) instituce využívá metodiku interního hodnocení pro účely interního řízení rizik, včetně procesů rozhodování, řízení informací a interní alokace kapitálu;
 - f) interní nebo externí auditoři, externí ratingová agentura nebo interní útvar instituce pro přezkoumávání úvěrů nebo řízení rizika pravidelně přezkoumávají proces interního hodnocení a kvalitu interních hodnocení úvěrové kvality expozic instituce v programu ABCP;
 - g) instituce průběžně sleduje výsledky svých interních ratingů, aby mohla ohodnotit svou metodiku interního hodnocení, a v případě potřeby musí provést změny této metodiky, pokud se vývoj expozic pravidelně odchyluje od vývoje očekávaného na základě interních ratingů;
 - h) program ABCP zahrnuje normy řízení upisování a odpovědnosti ve formě pokynů pro správce programu zabývajících se přinejmenším:
 - i) kritérii způsobilosti aktiva, s výhradou bodu i);
 - ii) druhy a peněžní hodnotou expozic vyplývajících z poskytování likviditních příslibů a úvěrových posílení;
 - iii) rozdělením ztráty mezi sekuritizované pozice v programu ABCP;
 - iv) právním a ekonomickým oddělením převáděných aktiv od subjektu prodávajícího aktiva;
 - i) kritéria způsobilosti aktiv v programu ABCP musí přinejmenším určovat:
 - i) vyloučení nákupu aktiv, která jsou výrazně po splatnosti nebo v selhání;
 - ii) omezení nadměrné koncentrace vůči individuálnímu dlužníkovi nebo zeměpisné oblasti;
 - iii) omezení doby splatnosti nakupovaných aktiv;

- j) provádí se analýza úvěrového rizika a obchodního profilu prodejce aktiv, která u prodávajícího zahrnuje přinejmenším posouzení:
 - i) minulých a očekávaných budoucích finančních výkonů;
 - ii) aktuální pozice na trhu a očekávané budoucí konkurenceschopnosti;
 - iii) páky, peněžního toku, ukazatele úrokového krytí a dluhového ratingu;
 - iv) norem upisování, kapacity pro provádění činnosti obsluhovatele a procesů vymáhání;
 - k) v programu ABCP existují zásady a procesy vymáhání, které berou v úvahu provozní schopnosti a úvěrové kvality obsluhovatele a zahrnují charakteristiky, které zmírňují rizika související výkonností na straně prodávajícího a obsluhovatele. Pro účely tohoto bodu mohou být rizika související s výkonností zmírňována prostřednictvím spouštěcích mechanismů založených na aktuální úvěrové kvalitě prodávajícího či obsluhovatele, které by předcházely směšování prostředků v případě selhání prodávajícího či obsluhovatele;
 - l) agregovaný odhad ztráty ze seskupení aktiv, jehož koupě je v rámci programu ABCP možná, musí zohledňovat veškeré zdroje potenciálního rizika, jako např. úvěrové riziko a riziko rozmělnění;
 - m) v případech, kdy je úvěrové posílení poskytnuté prodávajícím dimenzováno výhradně na základě ztrát souvisejících s úvěrem a riziko rozmělnění je pro konkrétní seskupení aktiv podstatné, program ABCP zahrnuje samostatnou rezervu na riziko rozmělnění;
 - n) velikost požadované úrovně posílení v programu ABCP se vypočítává s ohledem na historické informace pokrývající několikaleté období, včetně ztrát, selhání, rozmělnění a míry obratu pohledávek;
 - o) program ABCP obsahuje strukturální prvky při nákupu expozic v zájmu zmírnění potenciálního úvěrového zhoršení podkladového portfolia. Takové prvky mohou zahrnovat tzv. wind-down triggers specifické pro seskupení expozic;
 - p) instituce vyhodnotí charakteristiky seskupení podkladových aktiv, například vážený průměr úvěrového skóre, a určí koncentrace vůči individuálním dlužníkům či zeměpisným regionům a členění seskupení aktiv.
- 3) Pokud funkce interního auditu instituce, přezkoumávání úvěrů nebo řízení rizik provádějí přezkoumání předepsané v odst. 2 písm. f), musí být tyto funkce nezávislé na interních funkcích instituce zabývajících se obchodními aspekty programu ABCP a vztahy se zákazníky.
- 4) Instituce, které získaly povolení používat IAA, se nesmí vrátit k použití jiných metod pro pozice, které spadají do rozsahu žádosti o IAA, pokud nejsou splněny následující podmínky:
- a) instituce prokázala ke spokojenosti příslušného orgánu, že má vážné důvody, aby tak učinila;
 - b) instituce již obdržela povolení příslušného orgánu.

Článek 266

Výpočet objemů rizikově vážených expozic podle metody IAA

- 1) V rámci metody IAA instituce přiřadí na základě interního vyhodnocení pozici bez ratingu v programu ABCP některý ze stupňů ratingu stanovený v čl. 265 odst. 2 písm. d). Pozici se přiřadí odvozený rating, který je stejný jako úvěrové hodnocení odpovídající danému ratingovému stupni, jak je stanoveno v čl. 265 odst. 2 písm. d).
- 2) Rating odvozený v souladu s odstavcem 1 musí být v době, kdy je poprvé přiřazen, přinejmenším na úrovni investičního stupně nebo lepší a musí být považován za způsobilé úvěrové hodnocení externí ratingovou agenturou pro účely výpočtu objemu rizikově vážených expozic v souladu s příslušným článkem 261 nebo 262.

PODODDÍL 4

STROPY PRO SEKURITIZOVANÉ POZICE

Článek 267

Maximální riziková váha pro sekuritizované pozice s vyšší předností: přístup se zohledněním

- 1) Instituce, která vždy zná složení podkladových expozic, může sekuritizované pozici s vyšší předností přiřadit maximální rizikovou váhu rovnou váženému průměru rizikové váhy, která by byla použitelná pro podkladové expozice, pokud by podkladové expozice nebyly sekuritizovány.
- 2) V případě seskupení podkladových expozic, kde instituce využívá výhradně standardizovaný přístup nebo přístup IRB, se maximální riziková váha rovná expozicí vážené průměrné rizikové váze, která by byla použitelná na podkladové expozice dle kapitoly 2 nebo 3, jako kdyby tyto podkladové expozice nebyly sekuritizovány.

V případě smíšených seskupení se maximální riziková váha vypočítá takto:

- a) pokud instituce využívá přístup SEC-IRBA, části podkladového seskupení, pro niž platí standardizovaný přístup, se přiřadí odpovídající riziková váha dle standardizovaného přístupu a části, pro niž platí přístup IRB, se přiřadí riziková váha dle přístupu IRB;
 - b) pokud instituce využívá přístup SEC-SA nebo SEC-ERBA, maximální riziková váha pro sekuritizované pozice s vyšší předností se rovná váženému průměru rizikové váhy podkladových expozic dle standardizovaného přístupu.
- 3) Pro účely tohoto článku zahrnuje riziková váha, která by byla použitelná u přístupu IRB v souladu s kapitolou 3, poměr očekávaných ztrát vůči expozici v selhání podkladových expozic vynásobené 12,5.
 - 4) Pokud je maximální riziková váha vypočítaná v souladu s odstavcem 1 nižší než minimální hodnoty rizikové váhy stanovené v člancích 259 až 264, jak je lze použít, bude místo nich použita vypočítaná maximální riziková váha.

Článek 268

Maximální kapitálové požadavky

- 1) Instituce, která je původcem, sponzorem, či jiná instituce využívající přístup SEC-IRBA nebo instituce, která je původcem nebo sponzorem využívající přístup SEC-ERBA nebo SEC-SA, může použít maximální kapitálový požadavek pro

sekuritizovanou pozici, kterou má v držení, rovnající se kapitálovým požadavkům, které by se počítaly podle kapitoly 2 nebo 3 ve vztahu k daným podkladovým expozicím, kdyby nebyly sekuritizovány. Pro účely tohoto článku zahrnuje kapitálový požadavek IRB částku očekávaných ztrát spojenou s danými expozicemi vypočítanou podle kapitoly 3 a částku neočekávaných ztrát vynásobenou faktorem 1,06.

- 2) V případě smíšených seskupení se maximální kapitálový požadavek určí výpočtem expozicí váženého průměru kapitálových požadavků k části podkladových expozic spadající pod IRB a části spadající pod standardizovaný přístup, v souladu s odstavcem 1.
- 3) Maximální kapitálový požadavek je výsledkem vynásobení částky vypočítané v souladu s odstavci 1 nebo 2 faktorem P, který se vypočítá takto:
 - a) v případě instituce, která má jednu či více sekuritizovaných pozic v jediné tranši, se faktor P bude rovnat poměru jmenovité hodnoty sekuritizovaných pozic, které má daná instituce v držení v dané tranši, a jmenovité hodnoty dané tranše;
 - b) v případě instituce, která má sekuritizované pozice v různých tranších, se faktor P rovná maximálnímu podílu úroků v rámci všech tranší. Pro tyto účely se podíl úroků pro každou jednotlivou tranši vypočítává způsobem stanoveným v písmeni a).
- 4) Při výpočtu maximálního kapitálového požadavku na sekuritizovanou pozici v souladu s tímto článkem se od položek kmenového kapitálu tier 1 v souladu s čl. 36 odst. 1 písm. k) odečtou jakékoli zisky z prodeje a úrokové stripy posilující úvěr vyplývající ze sekuritizované transakce.

PODODDÍL 5

RŮZNÁ USTANOVENÍ

Článek 269

Resekuritizace

- 1) V případě pozice v resekuritizaci použijí instituce přístup SEC-SA v souladu s článkem 263, s následujícími úpravami:
 - a) $W = 0$ pro jakékoli expozice vůči sekuritizované tranši v rámci podkladového seskupení expozic;
 - b) $p = 1,5$;
 - c) výsledná riziková váha nesmí být nižší než minimální úroveň činící 100 %.
- 2) Parametr K_{SA} pro podkladové sekuritizované expozice se vypočítá v souladu s pododdílem 2.
- 3) Maximální kapitálové požadavky stanovené v pododdílu 4 se na resekuritizované pozice nepoužijí.
- 4) Pokud seskupení podkladových expozic sestává ze směsi sekuritizovaných tranší a dalších druhů aktiv, parametr K_A se určí jako jmenovitý expozicí vážený průměr parametrů K_A vypočítaných jednotlivě pro každou podmnožinu expozic.

Článek 270

Pozice s vyšší předností při sekuritizacích MSP

Instituce, která je původcem, může vypočítat objem rizikově vážených expozic ve vztahu k sekuritizované pozici v souladu s příslušnými články 260, 262 nebo 264, jsou-li splněny následující podmínky:

- a) sekuritizace splňuje požadavky stanovené v čl. 6 odst. 2 [nařízení o sekuritizaci], s výjimkou požadavku stanoveného v písmeni a) daného odstavce;
- b) pozice se kvalifikuje jako sekuritizovaná pozice vyšší přednosti;
- c) sekuritizace je kryta seskupením expozic vůči podnikům, za podmínky, že nejméně 80 % z nich, pokud jde o podíl v portfoliu, se v době vydání sekuritizace kvalifikuje jako MSP podle definice v článku 501;
- d) úvěrové riziko spojené s pozicemi, které si instituce, jež je původcem, neponechala, je převedeno prostřednictvím záruky nebo protizáruky splňující podmínky osobního zajištění úvěrového rizika stanovené v kapitole 4 pro standardizovaný přístup k úvěrovému riziku;
- e) poskytovatel příslušné záruky nebo protizáruky je centrální vláda nebo centrální banka členského státu nebo mezinárodní rozvojová banka nebo mezinárodní organizace, za podmínky, že expozice vůči poskytovateli záruky nebo protizáruky podle třetí části kapitoly 2 odpovídá požadavkům na 0% rizikovou váhu.

Článek 270a

Dodatečná riziková váha

- 1) Pokud instituce nesplňuje požadavky podle kapitoly 2 [nařízení o sekuritizaci] v jakémkoli významném ohledu z důvodu své nedbalosti nebo opomenutí, příslušné orgány uplatní přiměřenou dodatečnou rizikovou váhu nejméně 250 % (maximálně 1 250 %), která se použije na příslušné sekuritizované pozice způsobem stanoveným v čl. 247 odst. 6 nebo v čl. 337 odst. 3. Dodatečná riziková váha postupně narůstá s každým dalším porušením ustanovení o náležité péči. Příslušné orgány zohlední výjimky pro určité sekuritizace uvedené v čl. 4 odst. 4 [nařízení o sekuritizaci] snížením rizikové váhy, kterou by jinak uplatnily podle tohoto článku ve vztahu k sekuritizaci, na niž se použije čl. 4 odst. 4 [nařízení o sekuritizaci].
- 2) EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem pro usnadnění sbližování postupů dohledu s ohledem na provádění odstavce 1 tohoto článku, včetně opatření, která mají být přijata v případě porušení povinností náležité péče a řízení rizik. EBA předloží Komisi tyto návrhy prováděcích technických norem do 1. ledna 2014.
- 3) Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

ODDÍL 4

EXTERNÍ ÚVĚROVÁ HODNOCENÍ

Článek 270b

Použití úvěrových hodnocení od externích ratingových agentur

Instituce mohou využívat úvěrových hodnocení pro určení rizikové váhy sekuritizované pozice v souladu s touto kapitolou, pouze pokud úvěrové hodnocení vydala nebo schválila externí ratingová agentura v souladu s nařízením (ES) č. 1060/2009.

Článek 270c

Požadavky, které musí splňovat úvěrová hodnocení vypracovaná externími ratingovými agenturami

Pro účely výpočtu objemů rizikově vážených expozic podle oddílu 3 používají instituce úvěrová hodnocení vypracovaná externí ratingovou agenturou, pouze pokud jsou splněny tyto podmínky:

- a) mezi druhy plateb zohledněnými v úvěrovém hodnocení a druhy plateb, které instituci přísluší z dané sekuritizované pozice v rámci smluvních ujednání, není nesoulad;
- b) externí ratingová agentura zveřejní úvěrová hodnocení a informace o ztrátách a analýzu peněžního toku, citlivost ratingů na změny v podkladových ratingových předpokladech, včetně výkonnosti podkladových expozic, a o postupech, metodikách, předpokladech a klíčových prvcích, na nichž jsou úvěrová hodnocení založena, v souladu s nařízením (ES) č. 1060/2009. Pro účely tohoto bodu se informace považují za veřejně dostupné, když jsou zveřejněny v dostupném formátu. Informace, které jsou zpřístupněny pouze omezenému počtu subjektů, nelze považovat za veřejně dostupné;
- c) úvěrová hodnocení jsou zahrnuta do migrační matice externí ratingové agentury;
- d) úvěrová hodnocení nesmí být plně ani částečně založena na osobním zajištění poskytnutém samotnou institucí. Kde je pozice plně nebo částečně založena na osobním zajištění, pro účely výpočtu objemu rizikově vážených expozic pro tuto pozici v souladu s oddílem 3, musí instituce s takovou pozicí nakládat, jako kdyby rating neměla;
- e) externí ratingová agentura se zavázala zveřejňovat vysvětlení ohledně dopadu výkonnosti podkladových expozic na úvěrové hodnocení.

Článek 270d

Použití úvěrových hodnocení

- 1) Instituce může nominovat jednu nebo více externích ratingových agentur, jejíž úvěrová hodnocení se použijí při výpočtu objemů rizikově vážených expozic podle této kapitoly („určená externí ratingová agentura“).
- 2) Instituce bude úvěrové hodnocení svých sekuritizovaných pozic používat konzistentním a neselektivním způsobem a pro tyto účely musí splnit následující požadavky:

- a) instituce nesmí v rámci stejné sekuritizace použít pro pozice v některých tranších úvěrová hodnocení jedné externí ratingové agentury a pro pozice v jiných tranších úvěrová hodnocení jiné externí ratingové agentury, bez ohledu na to, zda jsou tyto pozice hodnoceny první externí ratingovou agenturou, či nikoliv;
 - b) pokud pro pozici existují úvěrová hodnocení od dvou určených externích ratingových agentur, použije instituce z obou úvěrových hodnocení to méně příznivé;
 - c) pokud pro pozici existují úvěrová hodnocení od tří nebo více určených externích ratingových agentur, použijí se dvě nejpříznivější z těchto úvěrových hodnocení. Pokud se tato dvě hodnocení liší, použije se to, které je méně příznivé;
 - d) instituce nesmí aktivně vyžadovat stažení méně příznivých ratingů.
- 3) Pokud jsou podkladové expozice sekuritizace chráněny plným nebo částečným způsobilým zajištěním úvěrového rizika v souladu s kapitolou 4 a účinek takového zajištění se odráží v úvěrovém hodnocení sekuritizované pozice určené externí ratingové agentury, musí instituce používat rizikovou váhu přiřazenou takovému úvěrovému hodnocení. Pokud zajištění úvěrového rizika zmiňované v tomto odstavci není podle kapitoly 4 způsobilé, úvěrové hodnocení se neuzná a se sekuritizovanou pozicí se nakládá, jako kdyby žádný rating neměla.
- 4) Má-li sekuritizovaná pozice způsobilé zajištění úvěrového rizika v souladu s kapitolou 4 a účinek takového zajištění se odráží v úvěrovém hodnocení určené externí ratingové agentury, instituce musí nakládat s takovou sekuritizovanou pozicí, jako kdyby žádný rating neměla, a počítat objem rizikově vážených expozic v souladu s kapitolou 4.

Článek 270e

Přiřazení sekuritizace

EBA vypracuje návrh prováděcích technických norem, aby stupně kvality úvěrů stanovené v této kapitole objektivním a konzistentním způsobem přiřadil příslušným úvěrovým hodnocením všech externích ratingových agentur. Pro účely tohoto článku EBA zejména:

- a) rozlišuje mezi relativními stupni rizika vyjádřenými jednotlivými hodnoceními;
- b) vezme v úvahu kvantitativní faktory, jako například poměr selhání nebo ztrátovost, a historickou výkonnost úvěrových hodnocení jednotlivých externích ratingových agentur v různých kategoriích aktiv;
- c) vezme v úvahu kvalitativní faktory, jako například rozsah transakcí posuzovaných externí ratingovou agenturou, její metodiku a smysl jejích úvěrových hodnocení, zejména zdali jsou založena na očekávané ztrátě nebo ztrátě prvního eura a zda zohledňují včasnou výplatu úroků nebo konečnou výplatu úroků;
- d) se snaží zajistit, aby sekuritizované pozice, na které je na základě úvěrových hodnocení vypracovaných externími ratingovými agenturami použita stejná riziková váha, patřily ke stejným stupňům úvěrového rizika.

EBA předloží Komisi tyto návrhy prováděcích technických norem do 1. července 2014.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.“

- 5) Článek 337 se nahrazuje tímto:

„Článek 337

Kapitálový požadavek na sekuritizované nástroje

- 1) Pro nástroje v obchodním portfoliu, které představují sekuritizované pozice, bude váží instituce čisté pozice vypočítané v souladu s čl. 327 odst. 1 s použitím 8% rizikové váhy, kterou by instituce použila na danou pozici mimo své obchodní portfolio, v souladu s třetí částí hlavou II kapitolou 5 oddílem 3.
- 2) Při určení rizikových vah pro účely odstavce 1 lze odhadované hodnoty PD a LGD určit na základě odhadů odvozených pomocí přístupu IRC instituce, která má povolení používat interní model specifického rizika dluhových nástrojů. Této alternativy lze využít pouze se svolením příslušných orgánů, které bude uděleno, jestliže tyto odhady splňují kvantitativní požadavky pro přístup IRB stanovený v hlavě II kapitole 3.

V souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 vydá EBA pokyny o použití odhadů PD a LGD jako vstupů v případech, kdy jsou tyto odhady založeny na přístupu IRC.

- 3) U sekuritizovaných pozic, které jsou předmětem dodatečné rizikové váhy v souladu s čl. 247 odst. 6, se použije 8 % celkové rizikové váhy.
- 4) Instituce sečte vážené pozice vyplývající z použití odstavců 1, 2 a 3 bez ohledu na to, zda jsou dlouhé či krátké, k výpočtu kapitálového požadavku ve vztahu ke konkrétnímu riziku, s výjimkou sekuritizovaných pozic dle čl. 338 odst. 4.
- 5) V případě, kdy instituce, jež je původcem tradiční sekuritizace, nesplňuje podmínky pro převod významného rizika, jak se uvádí v článku 244, instituce, která je původcem, zahrne podkladové expozice sekuritizace do výpočtu kapitálového požadavku, jako kdyby předmětné expozice nebyly sekuritizovány.

V případě, kdy instituce, jež je původcem syntetické sekuritizace, nesplňuje podmínky pro převod významného rizika, jak se uvádí v článku 245, instituce, která je původcem, zahrne podkladové expozice sekuritizace do výpočtu kapitálového požadavku, jako kdyby předmětné expozice nebyly sekuritizovány, a účinek syntetické sekuritizace pro účely zajištění úvěrového rizika ignoruje.“

- 9) Pátá část se zrušuje.

- 10) V čl. 456 odst. 1 se doplňuje nové písmeno k), které zní:

- a) změnu ustanovení týkajících se výpočtu objemu rizikově vážených expozic sekuritizovaných pozic, jak se stanovuje v člancích 247 až 270a tak, aby byl brán v úvahu vývoj či doplnění mezinárodních standardů týkajících se sekuritizací.

- 11) V článku 457 se písmeno c) nahrazuje tímto:
- a) „kapitálových požadavků pro sekuritizaci stanovených v člancích 242 až 270a“.
- 12) Vkládá se nový článek 519bis, který zní:

„Článek 519a

Zpráva

Nejpozději do 3 let od [insert date of entry into force of this Regulation] předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o použití ustanovení obsažených v třetí části hlavy II kapitole 5 ve světle vývoje na trhu sekuritizací. Zpráva zejména zhodnotí, jaký dopad má pořadí metod stanovené v článku 254 na emisní a investiční aktivitu institucí na trzích sekuritizací v Unii a jaké účinky z toho vyplývají pro finanční stabilitu Unie a členských států.“

Článek 2

Přechodná ustanovení týkající se nesplacených sekuritizovaných pozic

Ve vztahu k sekuritizovaným pozicím, které byly nesplacené k [the date set out in Article 3(2)/fixed date], mohou do 31. prosince 2019 instituce používat ustanovení třetí části hlavy II kapitoly 5 a článku 337 nařízení (EU) č. 575/2013 ve verzi platné k [day before the date set out in Article 3(2)], za podmínky, že předmětná instituce:

- a) svůj záměr použít tento článek oznámí příslušnému orgánu nejpozději k [fixed date];
- b) použije tento článek na všechny nesplacené sekuritizované pozice, které má instituce v držení k [the date set out in Article 3(2)/fixed date].

Článek 3

Vstup v platnost a použitelnost

- 1) Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.
- 2) Toto nařízení se použije ode dne [the date of entry into force].

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne

*Za Evropský parlament
předseda*

*Za Radu
předseda*